

У пошани
до піонерів —
лицем
до молоді!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода" 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
424-0237
424-0397
УНІКОСОУ: 425-5740
Тел. в Нью-Йорку:
ВАРІЕТІ 7-4125
УНІКОСОУ: ВАРІЕТІ 7-5327

ЛХХVII. Ч. 218. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 1-го ГРУДНЯ 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 1, 1970 No. 218. VOL. LXXVII.

КОРОТКІ ВІСТІ

Понеділок, 30 листопада 1970

В АМЕРИЦІ

ПРЕДСТАВНИКИ АДМІНІСТРАЦІЇ ПРЕЗИДЕНТА Ніксона припускають, що цілі зими не буде особливою нестачі в паливі для опалення та утримання генераторів, які продукують електричну енергію. Однак, у справі постачання оливи з-за кордону та її продукції в ЗСА ще немає єдиного опрацьованого плану. Сподіваються, що ціна на оливу будуть підніматися, особливо в східній частині країни.

ПІД ЧАС СПОРТОВИХ ЗМАГАНЬ У ФІЛАДЕЛФІ між Армією і Морською Флотією, що їх було передано через телевізійну для кругло понад 20 мільйонів глядачів, показав також церемонію нагородження чотирьох учасників героїчного рейду в Північному В'єтнамі. Учасники того рейду хотіли звільнити з комуністичного полону американських вояків, яких тримали в полоні дуже погано. Крім того, через телевізійну було показано велику кількість прохань — петицій, скерованих на ім'я п-і Боббі Консон — керівника Крайової Ліги Родни Американських Полонених і прохань безвісти у Південно-Східній Азії.

КАНАДА ЗАКУПИЛА В СССР 55 ТОНН "важкої води", необхідної для вироблення атомової енергії. Представники канадського уряду сказав, що канадське господарство потребує того продукту. Канада купує "важку воду" в ЗСА, минулого року купила 170 тонн у Швеції, цього року вперше "важку воду" закупило в Союзному Союзі, який дістав за те понад три мільйони доларів. Довіз союської "важкої води" до Канади розпочнеться весною 1971 р.

АРГЕНТИНСЬКИЙ УРЯД обграв цензуру преси, але сусідній Уругвай, що більше її загострив, дармащо Аргентині керують військові кола, а в Уругвай відбулися тасні вибори демократичним шляхом. Цензура преси в Уругвай настільки загострилась, що аргентинські видавці вирішили припинити пересилання своїх часописів до тієї сусідньої країни.

РЕЖИМ ФІДЕЛЯ КАСТРА НА КУБІ взявся ґрунтовно реорганізувати Кубинську Конфедерацію Праці, єдину робітничу організацію, дозволена в тій країні. Реорганізація проводиться з метою підвищення продуктивності праці. Один із провідних діячів комуністичної партії Куби заявив, що треба "рішуче поборювати ворожу ідеологію і недбалість, треба зменшити кількість прогулів на праці та підняти видаєність праці".

У СВІТІ

МОСКОВСЬКА "ПРАВДА" ЗАКИНУЛА Японії, "реваншизм" за те, що в своїй промові на Генеральній Асамблеї ООН прем'єр Ейраку Сато вимагав від СССР повернення Японії загарабаних після останньої світової війни Курильських островів.

В ЯПОНІ ПОВІДОМЛЕНО, що ЗСА зменшать залог на своїх тамошніх базах на 12.000 військовиків, з 39.000 до 27.000 мужа, передавши водночас Японії багато своїх баз і різних владштувань.

АЛЕКСАНДЕР СОЛЖЕНИЦІН ЗАЯВИВ шведському амбасадорові в Москві Гунарову Яррінгову, що він рішав не їхати до Стокгольму, щоб прийняти особисто призначу йому з ділянки літератури нагороду Нобеля. Припускають, що він боюва, що його не впустять назад до СССР.

СИРІЯ ПРИСТАЛА до унії, яку створили Єгипет, Лівія і Судан. Новий володар Сирії ген. Гафез аль-Ассад із див в цій справі до Каїро.

ФРАНЦУЗЬКЕ ПРЕМ'ЄР ЖАК ШАБАН ДЕЛЬМА ЗАЯВИВ, що скликаючи паневропейської конференції безпеки залежить передусім від успіху переговорів про поправу відносин доволу Західного Берліну.

ДО СХІДНОГО БЕРЛІНУ ПРИБУВ несподівано під кінець мін. тижня союський міністер закордонних справ Андрей Громико. Припускають, що він прилетів, щоб зрозуміти натиск на східно-німецьких комуністів, щоб вони погодилися щодо Західного Берліну, бо в іншому випадку Зах. Німеччина не ратифікує пакту з СССР.

В ЮГОСЛАВІ ПОБУВАВ із 3-денними відвідинами західно-німецький міністер закордонних справ Вальтер Шеель задля затіснення німецько-югославських торговельних взаємин.

ВІСЬКО І НАПМЛЕНІ ЦИВІЛЬНІ ЛЮДИ ПОХОРОНИЛИ десятки тисяч трупів, жертв страшного циклоу і повені в Східному Пакистані. Офіційно призначено число жертв 170.000, при чому тисячі їх — не розпізнані.

В ЯПОНІ СУДИТИМУТЬ трьох студентів, які були прийняти при самогубстві "гаракірі" вилатного письменника Юкіо Мішіми і його прибічника Масакутсу Моріти в командантурі японських військ, куди всі вони прийшли були на аудієнцію до командуючого генерала, описав зв'язали його і старалися підбурити зібране на площі перед квартирою військо до бунту. Всі вони були членами правої організації.

ІНДІЯ МАЄ ТЕПЕР 550 мільйонів населення, щороку приростає 13 мільйонів мільйонів душ. Проте в мін. році число народин було на 5 мільйонів менше внаслідок спонсорованої державою контролю народин.

Менор Джуніор Коледж запрошує українських гостей на 6-те грудня

Дженкінтаві, Па. — Адміністрація дівочого Менора Джуніора Коледжу повідомила, що неділя 6-го грудня є "Відкритий День" для всіх бажаючих відвідувачів. Адміністрація шире запрошує українську громаду у поблизу Філадельфії та всіх бажаючих відвідати коледж у тому дні. Зустріч Сестер Василіанок і Професури та студентів з гостями відбувається у великій модерній залі — аудиторії в домі Неусталоючої Помічі, від 2 г. дня. Крім обговорення та інформації про працю коледжу, Український Клуб у коледжі, інтелектуальний і культурно-моральний бік виховання студенток в цій доробітній вищій американській школі, відбудуться організовані оглядини будов коледжу і кемпусу. Для гостей кава і охолоджувальні напої. Бажаючі мати докладніші інформації можуть по телефонуувати: (215) 885-2360. Додаток Філадельфійським автобусами: від станції сабвею "Фері Рак" з півночі автобусом "ХА" просто до Менора Джуніора Коледжу; з дільниці "Френкфорд" автобусами N та W; автобусом від Нью Джерзі Тринітай до Пенсильвенія тирпайку, авід ч. 27. "Вилдов ров", потім дорогою ч. 611 до Дженкінтаві, звідки лише кілька хвилин їзди до коледжу. Паркувальна площа на подвір'ї коледжу може примістити понад 300 авт.

ПОЧИНАЄТЬСЯ БУДОВА ХМАРОСЯГУ УНС

У понеділок, 30-го листопада 1970, як це число "Свободи" вже друкувалося на пресі, на площі між вулицями Монтгомері, Рейлрод і Грін, у безпосередньому віддаленні від Гудсону в Джерзі Сіті, відбувалася церемонія викопання першої лопати під 15-поверховий хмаросяг Українського Народного Союзу. В церемонії взяли участь український католицький і православний декани Нью Джерзі, Головний Екзекутивний Комітет УНСОУ та репрезентанти місцевого і доволішніх Окружних Комітетів УНС, працівники Головної Канцелярії УНС і "Свободи", найвищі репрезентанти міста та місцевого суспільно-громадського і господарсько-фінансового життя. Подорожці про цю велику подію будуть подані в завтрашньому виданні "Свободи".

В. Дж. Гікел звільнений із становища секретаря внутрішніх справ, на його місце буде призначений Р. Ц. Б. Мортон

Вашингтон. — Звільнення президентом Ніксоном до теперішнього секретаря внутрішніх справ Волтера Дж. Гікела викликало широкий відгомін в політичних колах Вашингтону і цілої країни. Американські газети широко коментують, здебільшого не прихильно, це рішення Президента. Волтер Дж. Гікел був звільнений із свого становища в середу 25 листопада, правдоподібно у зв'язку із його критичним становищем до ставлення уряду през. Ніксона у відношенні до американської молоді і панівних серед неї сьогодні тенденцій. Згідно з інформаціями зближених до Білого Дому кіл, през. Ніксон задумує призначити на становище секретаря внутрішніх справ теперішнього голову Крайового Комітету Республіканської Партії Роджера Ц. Б. Мортон. В міжчасі керівником департаменту внутрішніх справ буде теперішній заступник секретаря Фред Рассел. През. Ніксон запропонував Гікелові подати свою реанімацію під час відбудої з ним 25-хвилинної зустрічі в Білому Домі.

Українці Саскатуну вшанували губернатора Саскачевану д-ра О. Воробця

Саскачеван. — В неділю, 22-го листопада 1970 р. в залі української католицької катедрі святого Юрія, заходами Комітету Українців Канади, Відділу в Саскатуні, організовані українці, заступили релігійним, суспільно-громадським, культурним, виховним, науковим, мистецьким, становим, професійним та економічно-господарським організаціями й установами вшанували почесним обідом д-ра Степана Воробця і його дружину з приводу наділення його великими почесностями — назначенням на високе становище лейтенанта губернатора Саскачевану. Господарем обіду був о. В. Івашко. Обід започатковано молитвою, яку провів о. Г. Удод, в заступстві греко-православного єпископа Бориса. Після обіду та піднесення тосту на честь королеви Єлисавети II, промовляли: Ст. Франко — голова місцевого Від. КУК, п-і А. М. Баран — голова жіночого КУК, о. д-р В. Кушнір з Вінніпегу, президент Екзекутивного КУК. Гости представляли суддя п-і Марія Беген. Промовляв також достойний гість лейтенант губернатора д-р Степан Воробець. Він підкреслив, що наділення його високими почесностями є визнанням канадських українців. Це сталося в найбільшій мірі завдяки свідомості українських піонерів, які мимомудре тяжкими переживаннями зумили дати своїм дітям освіту, придержати їх при українській церкві, захищати в них любов до рідної культури і традиції та мови, чим зробили вони поважний вклад у розвиток і розбудову канадської культури. Він також підкреслював важливість організування КУК, як репрезентативно-ординаційного чинника. Промову привітали оваційно представники поверх сідмєїх організацій і установ. Як вислів пошани вручено достойному гостеві й його дружині касету гучульсько-го типу. Обід закінчено молитвою, яку провів Владика Робертський Спирх українців католиків Саскачевану.

В ЕВРОПІ ВІДБУВСЯ ТРЕТІЙ З'ІЗД АБН І ЕРС

Написала Софія Наумович

Париж. — Упродовж одного місяця — від 15 жовтня до 15 листопада — відбулися в Європі три великі українські з'їзди, які завдали добрий організації, чисельності учасників, проробили роботи та дружній співпраці всіх політичних середовищ. — можна назвати переломовими в житті української еміграції в Європі.

Після Європейської Виховної Конференції, 14-16 жовтня на Франкполі у Бельгії, метою якої було узгодити всі виховні й научні елементи та випрацювати єдину програму виховання і навчання молодого українського покоління, відбувся Конгрес Коордінативного Організму Українських Еміграційних Центральних Установ (КОУЕЦУ) в Європі 24-25 жовтня в Парижі, який мав, попри обговорення наболілих питань наших громад у Західній Європі, — теж і репрезентативно-об'єднаний характер. Наше об'єднання зумовило загрозю постійної й шораз нахвилюшої інфільтрації українсько-го життя московськими агентами. Цієї ворожої затії не подолати нам роздирбеним, а тільки єдиністю і відпорністю на ворожі підступи й інтриги. Цьому має служити громадська центральна КОУЕЦУ, до управи якого ввійшли представники всіх діючих організацій та установ на терені Західної Європи, зі сильною постановою впливати на своє членство, щоб воно вміло відірвати

Ярослав Стецько, президент АБН

Папа прилетів з Філіппін до Самоа і Австралії

Сидней. — Папа Павло VI прилетів в минулу неділю 29 листопада на острівці Паго-Паго, що має 137.000 мешканців, в архіпелазу Самоа, і там відправив Богослужбу в скромній церкві в селі Леломуега. Острови Самоа віддалені від Риму на 15.800 миль. На Самоа є 35.000 католиків. Перевісивши на Паго-Паго 4 години, Папа відлетів до Австралії, куди прибув на летище біля Сиднею, де багато людей ждали 12 днів на його прилет. Нааустрії Папа вихали генеральний губернатор сер Пол Гаслок, прем'єр Джон Гортон і австралійський кардинал Норман Джілрой. Папа знаходиться у 10-денній подорожі до країн Азії й Океанії, яку розпочав в четвер мін. тижня, 26 листопада. Він зупинився коротко на летищі в столиці Ірану Тегерані, де розмовляв з іранським шахом Резаю Паклеві, після чого перелетів над західним Пакистаном і Індією до Акка у Східно-ю Пакистані, найближче до навіщеної страшною катастрофою циклоу й повені області. Прибувши туди вночі, Папа цікавився допомогою акцією та запаливши місцеві власті про своє співчуття — відлетів до Філіппін, де перебув три дні. На летищі біля Маніли стрінула Папу Павла VI прикра пригода: 35-тирічний філіппінський малар Веньямін Мендоза і Амор Флорес, якому адалося підійти близько Папи завдяки священничій рясі, в яку зодягнувся був, кинули на Папу з ножем. Але атентант не вдавас, бо винування вхопили за рам'я, обезброили й а-рештували. Він заявив, що хотів убити Папу, як символ забобону і лицемірства". Його піддадуть психіатричній обсервації. Перед своїм відвітанням здебільша католицьких філіппінців, Папа Павло VI проголосив звернення до Азії, що його передавало через новозасновану радіостанцію англійською, французькою, китайською і японською мовами. Папа пети-рестерігав у своєму зверненні проти матеріалізму і атеїзму.

Брежнев лається проти Америки за налети проти Північного В'єтнаму

Москва. — Перший секретар компартії СССР Леонід Брежнев виголосив в минулу неділю 29 листопада велику промову в столиці союської Вірменії Еривані з нагоди 50-тиріччя, при чому найгостріше таур-ує Америку за бомбардування Північного В'єтнаму. Він твердив, що "деякі безсоромні шашини-політики хотять легалізувати бандітизм" в обороні нібито своїх прав переводити "агресивні" лети над чужою територією, Брежнев заперяв, що комуністичні в'єтнамці "переможуть". Він висловив деякий оптимізм щодо мож-ливостей замирення на Близькому Сході, як також оптимістично в и с лозився про покращання взаємин СССР з європейським Заходом, згадавши зокрема про пакт з Західною Німеччиною та "однозідність" поглядів із Францією. Але він зовсім промочив союський американський взаємин та відносини між СССР і Комуністичним Китаєм. Він заперяв про дальшу безза-режну підтримку в'єтнамським комуністам, як теж ара-брам в їхній боротьбі проти "ізраїльського агресора", який — на думку Брежнева — "шораз більше ізолюваний в міжнародній опінії".

В Торонті відбувся 8-ий Загальний З'їзд Уряду Старших Пластунів

Торонто (Ю.Ф.). — В дніях 27 до 29 листопада ц. р. відбувався тут в приміщеннях "Дуч Сістерс Інн", 8-ий Загальний З'їзд Уряду Старших Пластунів (УСП), в якому взяли участь 61 старший пластуни та 82 старші пластуни, в тому числі 96 з терену ЗСА та 47 з Канади. З'їзд відкрив у п'ятницю 27-го ц. р. в дод. 7-ій вечора командант З'їзду ст. пл. Ю. Карпінський і після скла-

АМЕРИКАНСЬКИЙ НАРІД ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ БЕЗГЛУЗДОЇ ВИДАЧІ ПОЛІТИЧНОГО ВТІКАЧА

У понеділок 23-го листопада біля берега ЗСА сталася подія, здається, не відома у всій дотепершній історії цієї країни: з риболовного корабля "Советская Литва" скочив на поблизуке американське судно-катер бережної охорони "Віджілент" — моряк-литовець і попросив політичного притулку. Два кораблі були в той мент на віддалі яких 10 футів. Через 10 годин, після безкінечних радіозапитів і консультацій з берегом, капітан американського катера нава-казав видати політичного втікача в союський руки. Згідно із свідченням очевидців, моряк-литовець, на при-звисьце Сімас, який був радіо-оператором на союському кораблі, падав на коліна перед американським матросами й прохав, щоб його не видавали. Але капітан катера одержав з берега наказ: видати литовця. На американський катер прибули чотири союські й почали в очах американців немилосердно бити політичного втікача, який кричав про по-рятунок і виривався з рук червоних людоловів. Забра-вши втікача, корабель "Советская Литва" відплив. Те-пер розпочалося розслідування, хто саме видав наказ капітанові катера бережної охорони, щоб політичного втікача видати союським властям. По всій Америці прокотилася хвиля спонтанних мітингів і протестів. На протестаційному мітингу в суботу 28 листопада в Нью Йорку, зорганізованому гол-ловно литовськими політичними емігрантами, був серед численних інших журналістів представник "Свободи". Демонстрації вже відбулися в Бостоні, Філадельфії, Клівленді і Чикаго. Їх організували переважно литовці, естонці й латвійці, при чис-ленній підтримці інших американських громадян. Рівночасно в американській пресі та в радісіях і телевізійних коментарях гостро засуджується цей безумний вчинок, а "Нью Йорк Таймс" в своєму редакційному коментарі виразно домагається розслідування цієї справи конгресовою комісією. В радісіях і телевізійних коментарях цитувано і показувано напис на Статуті Свободи, що його, а разом з ним і най-вищий американський ідеал, заперечує видача політичного втікача його гнобителям.

Об'єднання Українських Письменників "Слово" відбуло свій Четвертий З'їзд

Нью Йорк. — В суботу 28 і в неділю 29 листопада відбувся тут у залах Українського Інституту Америки Четвертий З'їзд Об'єднання Українських Письменників в екзилі "Слово". Після відкриття і під час суботньої сесії З'їзду, що нею про-водив Юрій Лавріненко, голова ОУП "Слово" Григорій Костюк зробив підсумки діяльності Об'єднання і його членів за 15 років існування ОУП "Слово", і накрес-лював дальші перспективи його дії. Над звітною доповіддю відбулася коротка дискусія. В дальшому був проведений під проводом Остапа Тарнавського панель на тему "Українська література в діаспорі: міркування про (Закінчення на стор. 3-ій)

Олександр Климко, видатний мистець, помер в Елизабеті

Елизабет, Н. Дж. — Минулої п'ятниці, 27-го листопада, тут у вечірніх годинах помер неаждіно на удар серця один з найвидатніших українських мистців св. л. інженер-архітект Олександр Климко. Народжений 1906-го року в Західній Україні, покійний початково був відомий головно як ілюстратор гумористичних журналів "Зізі" і "Комар" у Львові та описля "Мітла" в Буенос Айресі. Вихавши на еміграцію під час другої світової війни, Олександр Климко був декоратором фільмових студій в Лондоні й описля Національного Театру в Буенос Айресі, а переліхавши в 1956-му році до Америки, він був чи не єдиним українським мистцем, що належав до професійної американської спільноти декораторів та виконав декорації до багатьох світових славних вистав, показів і фільмів в чому багато допомогло йому поєднання мистецького таланту та архітектурних студій. Баталістичні теми, як "Крути" та, зокрема красиві надлежали до улюблених тем його мистецької творчості, з якої залишились велику спадщину. Осиротів дру-

сл. п. Олександр Климко

жину і брата та багатьох своїх сердечних друзів і знайомих. Тіло покійного спочивав в заведенні Литвини і Литвини при Спрінгфілд свеню в Ірвінґтоні, де заповіджена Панахیدا з 6 листопада і вівторок 30-го листопада і 1-го грудня, о год. 7-ій вечора. Похорон відбувається із заганого похоронного заведення до української католицької церкви св. Івана Христителя в Ньюорку, де о год. 9-ій рано буде відправлена заупокійна Сяга Литурґія й описля похоронні відправи на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Брук.

Висліди змагань українських футбольних клубів

тричі в дружину "Блу Стар" у мистецьких змаганнях "Великої Американди" Німецького Американського Футбольного Союзу, які відбулися минулої неділі у Філадельфії.

УСК Нью Йорк знавав поразки 1:4 від дружину "Гота" у змаганнях з циклу гор за футбольний чемпіонат і Чашу ЗСА, які відбулися минулої неділі на гринді Метрополітан Овал у Маспет, Н. П.

„Чорноморська Січ“, Нью-Азк, перемогла з високим рахунком 7:0 дружину Олександр СК у мистецьких змаганнях Футбольного Шейфрді стейту Нью Джерзі, які відбулися минулої неділі, 29 листопада 1970 на гринді суперника в Карні, Н. Дж. Ворота для „Ч. Січі“ злобули: М. Фарміга 4, та Д. Паливова. М. Заремба і Л. Лужняк по одних.

„Тризуб“, Філадельфії, закінчив нерішеною 2:2 зустріч з „Блу Стар“.

Закінчення на стор. 3-ій

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — Authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For USA members monthly \$5.00.
Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за зміст редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ганебний вчинок

Кожний із сотень тисяч українців, що знайшли притулок і нове життя на американській землі під Статуєю Свободи, ще кілька днів тому був би, мабуть, очі вирапав кожному, що повзався б твердити, що в цій країні можливе те, що сталося: відмовлення вітківцеві притулку і охорони від народодовишів. Вістка про саму подію подана на іншому місці в цьому числі "Свободи". Американці видали совєтським народодовишам литовського моряка, який скористався з нагоди зустрічі катера американської берегової охорони "Віджілент" із совєтським риболовним кораблем "Советская Литва" і дослібно стрибнув — як йому здавалося — на волю з того невеличкого корабля на чердак американського катера, прохачом політичного азилу. Десять годин пізніше, після інтенсивного порозуміння між командою американського катера і командою на сухоході, капітан катера дозволив совєтським людоловам вступити на чердак того катера і забрати з нього вітківця, після неймовірних зусиль. Вітківця навколошки благали американців, щоб його не видавали на певну смерть його гнобителям, але нічого не допомогло. Совєтські людолови на очах американської залоги побили вітківця до непритомності, виволокли з кришки і такі американським човном перевезли назад на совєтський корабель, з якого він утік. Усе це зроблено під претекстом, що призначення азилу вітківця могло б пошкодити в американській — совєтських дипломатичних переговорах, які там відбувалися.

Досі ще не встановлено, хто поносить відповідальність за цей ганебний вчинок: капітан катера, командувач флотилії берегової охорони чи один з департаментів у Вашингтоні, хто проміяв волю і життя людини, що має в Америці найбільшу цінність, за рибу, що заперечив найвищу, священну вітківську традицію, американський ідеал задоволення комерційної користі. Одне в цьому тільки відрізняє, що американський народ, уже на першу вістку про цей ганебний вчинок, не тільки відмежувався від нього, але й найгостріше його засудив, вимагаючи конгресового слідства. Завдані цим вчинком величезні шкоди вже не можна навести, ніхто вже мирним способом не виправить нещасливця з пащі його гнобителів, як і ніхто не зможе вже стерти тієї чорної плями з американської історії. Але можна бодай подбати, щоб це вже ніколи не повторилося.

Зв'язані крила

У Харкові в середині листопада відбувся 6-й пленум Правління Спілки Письменників УССР, що його очолює Олександр Гончар. На пленумі виступали не тільки письменники, а й секретар ЦК комуністичної партії УССР Ф. Овчаренко та присланий з Москви наглядчик, керівник відділу культури при ЦК КПСС В. Шауро. "Письменники поклялися, що будуть напружено працювати над створенням книг, де головним героєм виступала б людина праці", — інформувала "Молодь України" з 20 листопада про перебіг пленуму та сучасні завдання, висунуті комуністичною партією перед письменниками. — Героїка праці, поетизація праці, який переростає в красу, у потребу — ось ті перелогі, що чекають письменників". Говорячи від імені "читачів", один із промовців — партійців твердив, нібито "читач чекатиме творів, у яких би постав герої нашого часу, що втілювали би у собі типові риси шахтарів, металургів, моряків, колгоспників".

На пленумі скритиковано журнали "Дніпро", "Донбас", "Прапор", "Радуга" та інші за те, що в них "тема праці не посідає належного місця". Промовці домагалися, щоб письменники були не тільки вірні комуністичній партії, а й "оптимістично" сприймали події та світ. Іншими словами, від них почали знову вимагати горезвісного вістря проти режиму: коли в 1932-33 роках в Україні вмирали від організованого ЦК КПСС голоду — письменники і поети писали про щастя життя в квітучій Україні.

Вартий уваги факт, що на пленумі Правління Спілки Письменників УССР не виступала молодь. Це були всі ті ж самі Збанацький, Корнійчук, Стелмаха, Соколов, Ваши, Вилінов, Шовковлас. Цей найвищий пленум Спілки Письменників УССР можна оправдано назвати "пленумом зв'язаних крил": в Україні не бракує видатних літературних талантів, особливо серед молоді, але саме на них накладає партійна цензура своє руде "табу".

Дозвольте не повірити

Не вірю в існування простодушних селян, бо всі селяни живуть подвійним життям: своїм національним і казюльним — колгоспним. А новий колгоспний статут, брехливий, не дозволяє колгоспному дворові, хоч би в ньому жило й дві близьких родини, мати три свині, можна, якщо місцеві керівники дозволять, мати одну свиню і трос поросят двомісячних. Може то був помилковий двір, а то й цілий хутір з простодушними дядьками і бабками, чужинцями гостей? Показути там уміють робити, щоб ними заслонити дійсний стан життя селян, найбільш упередженого стану в Україні та й в цілій імперії.

ПІСЛЯ СМЕРТІ ДЕ ГОЛЛЯ

Париж. — Смерть де Голля заскочила всіх. Помер він несподівано, в розпалі праці над другим томом спогадів про останній період своєї активної діяльності. Де Голль, як голова держави, 3 одного боку, це дало нагоду до красномовного вислову подиву — "Де Голль помер на ногах", як писав один паризький щоденник. Але, з другого боку, це несподівана смерть викликала в усій Франції почуття ніркості.

Як-не-як, Великий Покійник був ображений, що його так брутально поклало на спочинок у квітні минулого року. Суть його ідей, для проведення яких він вимагав повновладств у фатальній референдумі, тепер дискусію і навіть проведення життя ввесь свій (участь робітників у веденні підприємств), і зокрема його настрій, Жорж Помпиду, лясують голосно концепцією децентралізації влади шляхом збільшення прав поодиноких провінцій.

Відсилаючи його на спочинок, робітничка маса виявила типово французьку чутливість: вона хотіла, щоб її проблеми розв'язував не "великий Парль", а робітничі синдикати. Капітал боявся надто радикальних потягів, що обмежували б його права йти впередими шляхами. Одні й другі — нехай підсвідомо — вважали, що роблять недобре. Підсвідомо були певні, що міне час і можна буде віддати де Голлю належне таким чином іншим способом. А він раптово помер, сам нічого не сказавши на цю тему (у першому томі спогадів з останнього періоду, що встиг написати, де Голль стримувався від згадки будь-яких поранюючих і протиприродних чинників до когось мав жалю, а які були його близькими співробітниками), і ні від когось не встиг почути жадного висловлення. Не в останню чергу тому, що він не був легким до розмови, як і взагалі не легким до співжиття. Надто бо був великий і надто оригінальний.

Дуже легко все це — як звичайно в історії буває — йому, л і р и з а н о після смерті. Хоч він відмовив права участі в його похороні всім офіційним особистостям з їхніми вимогами незалежності, але він не зміг відмовити їм у частині похорон, що виступав як похорон Черчилля. Що прибув Подгорний — це зрозуміло. Москва ще довго проговорить заграва на ролі Франції, щоб залишити її сумнівною ланкою у ланцюгу західного союзу. Але що приїхав през. Ніксон без згоди взяти участь в похороні, це такі оцінюють всі європейські коментатори як вияв справжнього респекту до великої людини, що з нею може й не можна було погодитися легко, але яка мала оригінальні думки, що завжди інспірують, навіть тоді, коли вони сьогодні несприйнятні.

Так само поставилася Велика Британія: вислала престолонаслідника, урядуючого прем'єра й колишнього прем'єра, що свідчило про пошану до Покійного, так би мовити, в історичному аспекті.

мають впливу, то в чому ж те зло? Після таких "серйозних" стверджень, які, либонь, вичудили з розмов, в репортажі додано: "Я хотіла б підкреслити тільки одно: якщо ми не можемо сприяти тим процесам, які сьогодні кристалізуються в Україні, то, прийнявши, ми не повинні активно в них втручатися". Процеси не кристалізуються, а в ході або в процесі діяльності кристалізуються щось. Підкреслюється тільки одне твердження, і зміст його такий: припинити будь-яку політичну діяльність тут, бо вона шкодить кристалізації політичної думки в Україні.

Добре, що в хаотичних, суперечливих безпротивітних твердженнях "про Україну" в кінці репортажу сказано про кристалізацію думки. А чим же можуть шкодити політичні організації на еміграції, працюючи у вільному світі? Нічим, навіки, навіть малі, ніби непомітні, діяльність, щоб лишася, якийсь слід. Припинити її (політичну діяльність), як то радить-

ПРО ПЛАСТОВУ ВПЕРТІСТЬ І ГРОМАДСЬКУ ЖЕРТВЕНІСТЬ

Небагато великих діячів у ділового нашого приватного громадянського життя в цілому, скажімо 6 за Зероми, скільки роки. А ось, дивіться, стоїмо перед завершенням одного з цих: посвячення й передавання шістьом сотням пластової молоді їх власного, Пластового Дому. В самому серці українського ньюйоркського Подолу, побіч драклого, як на глум званого "народним, громадського дому" цієї найбільшої в світі української громади поза межами батьківщини, за декілька кроків від такої ж бідної, аж кричати хочеться, святоюрської церкви стоїть новий, побудований, а на ділі новий, модерний будинок пластової молоді. Чи це насправді не велике діло!

Пластова впертість, ця невід'ємна примета пластового характеру, пройшла довгу, дуже довгу пробу. Від початку 1948 року, коли постанова вийшла, Пластова Станція, перша на цьому континенті, до історичної вже сьогодні громадянської наразі 25 травня 1957 року, коли вирішено придбати Пластовий Дім, народжувався і скріплювався пластова постановою, тверде рішення придбати свій власний куток і покласти край вічному скитанню сотень пластової молоді. А після цього дев'ятиріччя прийшло семіріччя: пошукання відповідного будинку на цьому цилі вузького мангеттського острова, де кожна п'ята земля закута в камінь, і залізо, кожна йде на вагу золота.

Вже в неспадку відійшли обриси "російсько-турецької бані" при 10-й вулиці, крамниця меблів Тиффорта на розі єврей А. будинок Жидівської Унії Актівів, суєда св. Юра і десятки інших від комина до пивниці оглядених будівель під пластовий дім та палкі, гомеїричні звали і бої членів Комітету Пластового Дому, котрі з них найбільше відповідали потребам молоді. І врешті прийшла громадська згода. Вибір упав на будинок, далеко не ідеальний, але найкращий з усіх, які можна було досягти — будинок на розі Дев'ятої вулиці і славетної, не менше за Сьому вулицю української Другої єврей. Один крок від Українського Народного Дому, свого безпосереднього сусіда, два кроки від церкви св. Юра і його величавої школи, три кроки від українського банку — кредитівки "Самопоміч", в самій центрі української ділянки, цей будинок своїм положенням найбільше надавався на те, щоб зібрати в ньому найбільше українських дітей і їхніх батьків, бо як же, в Нью Йорку, дозволити самим мандрувати до домівок.

Серед завзятих дискусій, чи "надається цей дім на пластовий дім, переважала думка, що не можна дозволити, щоб пішов він в неурядові руки. Побіч двох будинків Народного Дому, третій, це вже така українська посідасть, на якій можна буде вибудувати новий, модерний Народний Дім, на який десятки років

літнім багажем, негативним оціненим пані Г. Мухиною, ніколи не пошкодимо процесам в Україні, а чимсь допоможе.

Не знати, від кого чулися поради, а в Україні з різні поради. С і такі, що стали рабами і не хочуть бачити колгоспного ярма на ший своєї нації. Проти їхньої зрадничої роботи, як і цілої політики московського більшовизму, діяли й діяють наші політичні організації. Часто й курячий крик помагає.

Подорожниця в кінці репортажу заявила, що вона чула в Україні таке: "Там у вас ведеться курс на наше знищення". Від кого чула? Пані Мухина напевно добре знає, що про шкідливість політичної діяльності для українського народу дуже багато, на різні лади, при найменшій нагоді, а то й без неї, говорять більшовики і їхні вислужники. Чи не приходить їй на думку, що за отими, від яких доводилося чути, могли бути особи, що

3 листів до Редакції

ВІКТОР БОРОВСЬКИЙ
З ДІТРОУТ ДЯКУЄ
ЗА ПОМІЧ У ВИБОРЧІЙ КАМПАНІ

Я певний, що поважна кількість українців в Північній Америці зацікавлені почути, чи я виграв вибори до Мишигенської Легіслатури, чи ні. Я їх не виграв, але треба уважати, що зробив добрий початок.

На просьбу Республіканської партії я йшов в округі, яка є відомою, як демократична округа. Справді в ній живе багато різних етнічних груп, але майже нема українців. Вибірчий апарат у демократії був добре налаштований, й не бракувало людей, які грошей. Також робітничі й інші допомагали їм у всьому. Всього цього не було в мене. До того я був тут зовсім новою людиною. Тільки рік тому я розпочав свою адвокатську практику. Один демократичний адвокат, гратуючи мені за вислід виборів, сказав, що він бачив вислід у важких значимих успіхах, значущих, в яких умовах мій співробітник та я працювали.

В кожному випадку, це — добрий початок, зроблений нашою молоддю генеральною. Ми з нього багато навчилися і набрали великого досвіду, який в майбутньому нам припадеться. Ми уважаємо, що треба йти вперед, пробувати і вчитися, а не нарікати. Ліпше програти, як нічого не робити. Важливе, чого ми навчилися, це те, що треба в першу чергу, поза Божим благословенням, поклатися на власні сили, починати кампанії зазвичай зазвичай забезпечити фінансові засоби та поважне число ентузіастичних співробітників.

На цьому місці якнайсердечніше дякую всім тим українцям і неукраїнцям, які допомагали мені морально, співпрацювали матеріально, а особливо моїм співробітникам з українців, з яких я хотів тут назвати студентів: Нестора Шербія, Бориса Потапенка і Петра Філоненка, які студіюють політичні науки і мають заміри стати юристами.

Віктор Боровський
Дітройт

ПРО РЕЦЕНЗЕНТІВ

Вітаю, вітаю композитора А. Рудницького за правдиву музичну критику опери "Лис Микита", муз. В. Овчаренка, лібретто Л. Полтави, в "Свободі" з 12 листопада ц. р. Особливо сподобалися мені такі слова: "Хто інший по-справжньому розуміється на писанні опери, як не оперний критик, о з і тор? П'яніст? Співак? У нас є, на жаль, дивогляди, що й такі пишуть про музичну творчість".

Думаю, що який композитор А. Рудницький був такий балетний критик, як музичний, то його похваляла критика в "Свободі" на балет "Квіт папороті", хореографії танцюристи Р. Приймий — Богачевської, була б правдива, як і всіх інших "писак".

Марія В. Марчук

НЕ "МРЯКОВІСЬ", А ВИПАДКОВА ПОМИЛКА

Автор дискусії "Мряковіс" продовжується ("Свобода", ч. 196) припускає, що багатьом читачам "Свободи" цікаво було знати, що в книжках "Історія Росії" та "Мистецтво Росії", які видав журнал "Горайзон", термін "Росія" ужитий в історичному, а не в сучасному значенні. Автор також сподівається, що дехто з читачів на це зреагує.

На нашу думку, це марні

пільно-політичні. Нарешті, хоч у такій формі заголово про діяльність політичної еміграції. Все добре в тому плані для єдиної організації. Вона ж те і мала б робити за статуту, спираючись на суспільно-політичні організації. А вони ж, "скупоміряні", як виходить з репортажу. Іх, виходить, не треба, Чому? Щоб підзідати стовпи, а тоді й дах упаде. Тому й відкидаємо репортажні поради на підставі: "визчула", "дещо чула", "хтось говорив". В них немає голосу народу, до якого йшла журналістика, а скоріше ослепчий голос з маси.

(Кінець)

НЕЗВИЧАЙНИЙ КАШТАН
Ботаніки України і досі шукають ключа до загадки, яку садівники це з минулого століття залишили в дендрологічному парку "Троїстинець" на Чернігівщині. Майстри виростили дивовижний каштан. Корона дерева цвіте по чергові — то правий, то лівий бік. Потомство ж "зеленого Януса" не відзначається відомістю. Містожителя воно в селах та містах, куди парк надсилає насіння й садівників. Славетний його піснями, як і чудесні каштани Києва та Чернігова.

У "Троїстинці" розкошують переселенці на не з усіх континентів. Багато з рідкісних дерев. Плениючи екзоти, садівники — здебільшого вихідці з місцевих сімейств — проявляли високе мистецтво. Мистці-самороки інформували "шаншу Мономаха", "сеестер-берія", "братів-дубів", "сосоновий букет", "матушкове ядро". Жити композиції сповнені глибокого змісту.

"Цікавими і поетичними" назвав Максим Рильський цей незвичайний творець, коли свого часу насолоджувався смарагдовою казкою на землі віпного Януса.

(„Молодь України“)

В ЕВРОПІ ВІДБУВАСЯ ТРЕТІЙ З'ІЗД АБН І ЕРС

(Закінчення з стор. 1-ої)

Мін. Оберлендер, Німеччина: Перенаселення планети веде до катастрофи. Голод, безробіття й анархія. Недорозвинені народи не мають нічого до втрачання, то ж легко піддаються комуністичним впливам. Це динаміт, який треба перетворити у прагматичне суспільство. Але це важко — адже більшість не вдалося дотримуватися „нової логіки“.

Проф. Ров, з Сільського університету, Америка: — У нас помітні впливи Мао серед студентів, проте існує середня клас, яка співчуває нам, поведомлені народом. Від якогось часу деяка зміна на краще. Ось у „Н. Й. Таймс“ з'явився лист батьків до сина в обороні порядку та американських ідеалів. Давніше „Н. Й. Таймс“ цього не помістив би.

Проф. Петерс, Бельгія: Цієї неділі відбувся у Німеччині. Німці перекреслювали мир з Францією з 1952 р. Іхній мир зі сходом — це міч у спину Заходу. Німці замирилися з москалями, які їх найбільше ненавидять, хоча найменше потерпіли у війні. Забування у Франції 1968 р. це московська робота, революції, що жоскалі тоді не бачили, адже Франція доставляла їм ніобійські товари. А тепер Німеччина хоче стати головним поставальником для СРСР у нафті на з'єднання Німеччини, на що Москва ніколи не погодиться, згідно з учинням Леніна, мовляв „Дурний капіталізм і так усе продасть комунізму“.

Д-р Дреніков, Болгарія: — Ленін має задушити тільки для своєї партії, а навіть не для свого власного народу. Об'їждивши мир, а почав депортації й переслідування, червоної терор — „заслуга“ Леніна. Декрет про репресії в Україні, які Ленін переслав Євгенію Боць, це була кара за те, що Україна проголосила незалежність. Парадоксальна телеграма Сталіна, щоб розстріляти телефоністів за погане почуття — це теж наслідок цього „декрету“. Після смерті Леніна, в його ж такі імені мовіли зробили смертельну купіль поведомлені народом, що дало у сумі 50 мільйонів жертв. Наші змагання так АБН як ЕРС — спасіння цивілізації Європи. Болгарія дякує вам за визволення, акцію й просить далі працювати. Пам'ятайте, що на вас звернені очі 100 мільйонів людей Сходу Європи!

Г. Бюнтке, Бельгія: Багато говориться тепер про „конфедерацію безпеки“, „ангельські душі“ Заходу відають, що росіяни широк бажують миру. А тимчасом безпека без контролю — абсурд. Захід повинен поставити свої умови, а не слухати їхніх.

Сузанна Лабен, Франція: Як можна довірити професійним брехунам? П. Оберлендер говорив про допомогу недорозвиненим країнам. Ажже постійно їде туди допомога, зокрема ж 100-мільйонна американська. І що з того? На хатах, побутових американцями, наділені афіші зі серпом і молотом. Діти йдуть американським риж і читають кольорові комуністичні брошури. Місіонари вчать неграмотних читати на те, щоб вони могли читати ліві, антиамериканські газети. Американські фабрики, призначені для турбін, стали тереном дій советських агентів, які організують страйки серед робітників. В американських бібліотеках знаходяться червоні книжечки Мао. Шпиталі фінансують американці, а інформірки й індустріяють пацієнтів комунізму. Висновок: треба не так допомагати недорозвиненим народам, як просвітяти недорозвинені уми на Заході!

Е. Рігоні, Мадярищина: — Я говорив з польськими моряками. Вони сказали мені, що допомогу, призначену для Польщі, — вони везуть до Гангоу!

Ген. Вернуксен, Франція: Нам адяється, що маємо мир, а тимчасом ми у постійній війні: у В'єтнамі, в Корей, на Балканському Сході, на Сході Європи. Совети зв'язують стан погрози, а нам

хочуть забрати волю, бо комунізм — ворог людства.

У часі конгресу відбувалися різні прийняття. У першу чергу учасників гостили бельгійці з Інтернаціональної Ліги Свободи, потім вгощала обідом амбасада Південного В'єтнаму, а ввечерю — амбасада вільного Китаю.

Українці теж не залишилися позаду як організатори конгресу. На українську прийняття була призначена ввечері у суботу 14-го листопада. Воно відбулося за всіма приписами дипломатичного протоколу, у залі Культурного Центру. Понад 150 гостей зібралось у білій вітальні. Їх запрошував м-р Коваль по імені, з друзями, переходили до великої їдальні на призначені місця. Зала була чудово прикрашена вишивками, а до столів подавали наші дівчата-сумки у вишиваних блузочках. Стравосні, як теж мистецькі накладені полумиски, виконали Іванові під наглядом пані Іванів Коваль, і цей їй у першу чергу треба завдячувати, що смаком наших страв та елегантністю подання, українська вечеря перевернула попередні. Борці із паштетом, м'ясо з яриною і сальтисонами, вино, морозиво, каву, пампашку і вергуну, що їх спекли жінки ОУЖ Бельгії, склалися на цю „скромну“ вечерю, яка викликала стільки компліментів.

Розміщення гостей було теж дуже вдале, бо при кожному чужинцеві сиділи наші люди. При нашому кінці стола примістилися естонці, з якими о. д-р Курілас міг порозумітися майже їхньою рідною мовою. Мила пані Белінфанте, дружина лікаря, сказала, що в неї у хаті висить різьблений гудульський хрест а на каналі лежать вишивані подушки — дарунки українських пацієнтів з табору Корнберг. Проте, приязне наставлення естонців до України спричинене одним історичним фактом, якого майже не знають українці, а саме: Уряд УНР у часі нашої короткої державності — подарував Естонії табун коней, які стали зав'язкою естонської армії — кінноті. Інший естонський доданок, що і тепер, за вістками з СРСР, існує дружина співпівця поміж естонцями, грузинами й українцями, що творить трикутник між Чорним і Балтичським морями. Наші ж естонці, що мешають у Роттердамі, кожного року кладуть квіти на могилу полк. Коновальця, біля якої вони бачили с. п. Степана Бандеру в останні дні перед смертю.

Заспокоєний голод, байдужість, виготовили кілька столів і коротких промов. Першим промовив від імені присутніх д-р Зубаїшвілі, Грузія, дякуючи українцям за зразкову організацію конгресу — безсумнівно заслуга панства Стецьків, „без яких не можна уявити собі АБН“, та за чудове сьогоднішнє прийняття, — безперечно заслуга панства Коваль. Тому промовець заклинає присутніх заспівати їм „Многая літа“, що учасники виконали з великою приспівом.

У відповідь йому, український господар прийняття м-р О. Коваль висловив радість, із якою українці Бельгії приймали делегатів АБН і ЕРС, підкреслюючи, що на залі присутні три священики: бельгійський монах. Дежарден від імені кард. Сюїненса, мадяра о. Варга та українця о. д-р Курілас. Це не дивина, бо ж політичні проблеми тісно зв'язані з релігійними, що з їхньої асиміляції вони нічого не скористають, зате втратили б багато, бо ми потрібні для оборони наших країн. Тому наша глибока вдячність за те для Бельгії. На це відповів о. Дежарден, що наш конгрес зворушливий тим, що так багато делегатів прибули з

різних країн, щоб спільно обговорити пекучі питання боротьби з комунізмом, який пригнічує стільки країн. Гра-тулюю вам за цей подвиг і не ресторую про нещастя, яке чекає вільні країни. Коли б нас не було на Заході — була б катастрофа! Недавно зустрічав альбанця, який висловив жалю, що Бельгія визнала комуністичну Албанію. П. Ванкергофен, Бельгія, секретар Інтернаціональної Ліги Свободи. — Не бельгійцям слід дивуватися за можливістю вашої дії, але вам за те, що вказуєте на небезпеку, яка з грожує Бельгії. Цей конгрес хай стане помостом між вільними європейцями й емігрантами. Предсідник конгресу мін. Крафт, Данія: — Призначення для українських жінок, зокрема для пані Слави Стецько, в чий рух уся технічна підготовка і введення конгресу, та паням, що стільки натрудилися біля цієї чудової вечері, а також гарним панночкам у вишиваних блузочках, що додають стільки чару і принад цілій годині.

Коли пані Слава Стецько відчитала телеграму, яку конгрес вислав до В'єтнаму з заклинком до дальшої боротьби, то зразу ж підвівся в'єтнамський амбасадор і подякував п. Сузанні Лабен, яка її зредувала, і заявив, що Південний В'єтнам не залишить боротьби з комунізмом. П. Космович, Білорусь це раз подякував за гостиню, зокрема голові ОУЖ пні Витязь, а вона зразу ж проступовала, що вона подякує належитим пані Коваль і жінкам, які їй допомагали.

Накінці цієї вдалої гостині, наша молоді з Бельгії дала гостям зразки українського фольклору, у формі української пісні й танку при дотепній конференсерції студ. П. Рошкі.

Проте, це був тільки початок українського складу. У неділю 15-го листопада вранці відправилася українська Служба Божя, на яку о. д-р Б. Курілас запросив Кир Володимир Маланчука з Парижу, а з ним солелужили о. ген. вікарій Фукачик, о. Курілас та о. дякон Гайдамаха і парох-редемпторист о. Константобле.

У нашій Службі Божій прийняли участь усі делегати конгресу без уваги на віри, чи обряд, і не виключаючи мусульман, буддистів і браманів. Не розуміючи мови, вони насолоджувалися чудовим співом утрехтського хору під дир. д-ра Антоновича, який у цій акустичній церкві співав по-англійськи. Довкола престолу усталилися сумівці з прапорами а також жінки з ОУЖ та представники інших організацій. Маестро Антонович виконав солю „Вірую“, а проповідь до делегатів виголосив Кир Володимир українською і французькою мовами. У ній заторкнув наш Владика релігійну кризу у світі та пошання людств: тиранія людської бестії зветься модерним лібералізмом, а терор люди не тільки толерують, але й шанують як вияв „ліберте“ і називають „своєю бодою“. Захід не має віддавати заперестувати проти зневаги людської гідності. А якщо ви зусилися ведуть до поборення цієї тиранії, то вони милі Богові, бо Бог — це справедливості. Весь хід Служби Божої поєднувався з по-французьки о. д-р Курілас.

Післяобідній академічний сеанс був поданий з українським концертом. На сцені засіла Президія з Управ АБН і ЕРС, а поза нею, під звуки Дворжаківського симфонії, усталилися хорунжі з прапорами народів — учасників конгресу.

Сесію відкрив преде. мін. Крафт, а першим промовляв мін. Іван Матео Ломбардо. Італія: — Світова війна починається революційними та периферійними війнами. Живемо у дивачому мірі, коли ведеться холодна війна, в якій комуністи або нападають, або підбурюють до війни. Ця коєкзистенція не є навіть „ерзацом“ миру. Це ніби „відруження“ — відпочинок для Заходу, а підготовка для Сходу. Захід не хоче визнати цієї війни, хоч

уєї знають, що постійно ведуться периферійні війни та суспільні зворушення. Це жаклива небезпека для вільних людей, що не хотять стати рабами!

Прем'єр Я. Стецько, Україна: — Єдині надійні союзники проти комуністичної агресії — це визвольні рухи та серед народів СРСР, як сателітів. — Поневолени народи — перша оборонна лінія Заходу. Вони стають єдиним фронтом рівночасно проти комуністичної агресії як і московської та китайської імперіалізму. Накінець п. Стецько навіс читав з книжки о. Ван Стратена: „Залізна завіса існує на те, щоб сховати злочинні вбивства. Не звіт їх „маршалами“ чи „екзекуціями“ коли вони вас відвідує, у рукавичках, з усмішкою на устах... Іхні руки в крові Христа. Називають їх „убивниками“. Кличте дітей з вулиці, якою вони переходять, замикайте двері на ключ, поки вони перебувають у вашому місті“. На жаль, мирна коєкзистенція нічого Заходу не дає, зате ж каже толерувати рабство на Сході. Поневолени народи не просять допомоги, вони кажуть: хто нам допомагає, — той могає собі, а хто не хоче сам собі допомогти, той заслуговує на більшовицький „рай“. Наша сила у нашому незламному дусі та у вірі в перемогу.

Кол. прем'єр В'єтнаму Фан Гю Кват мовив про „Проблему поділених народів“. Він ствердив, що підірваний рух у Півд. В'єтнамі не є „спонтанний“. Комісія ООН ствердила, що Ганой вислав зброю до Півд. В'єтнаму, але населення Камбоджі викладає комуністичних ворожбників.

Д-р Зубаїшвілі, Грузія, свою знамениту виголошену промову на тему „Воротба поведомлені народів продовжується“ почав від дотепної вивіски „лихий собака“, у яку ніхто не вірить, поки ця собака його не покусас. Так і Захід заколює „миром“, не реагую на „поганого собаку“, поки його не вкусить. Та треба йогувати єдиній довірливості. Ось, наприклад, малий „Тярус“ — відома на весь світ французька енциклопедія. Там сказано, — за советськими джерелами, — що СРСР „порвало у 1917-20 рр., мирно і спокійно, без найменшої згадки про боротьбу з молодими національними державами, які проголосили незалежність від Росії. Це на те, щоб підсвідомість молоді не знала про визвольні війни та про жорстокі переслідування. Або про такі факти, що у демократичних виборах до парламентів цих нових держав, — комуністи не здобули й 4% голосів. У ніякій „історії“ СРСР немає згадки про геросид, розстріли, заслання. Усе це має бути забуто. На щастя, існують емігранти, яких завдання пригадувати, остерігати — так про незалежність, як про московські злочини. Яка вага еміграції, то для цього висити одного прикладу: Грузини на еміграції всього 2.000 (українців 2 мільйони!) Це ж горстка, але небезпека для СРСР, бо для них висилалась газети, промовлялись у радіо, насилалась агентів, щоб деморалізувати. Що ж тоді говорити про більшу еміграцію? А це й усі разом! Ми всі це добре знаємо, але Захід? Не наважиться на це. Що ж зробите ви тоді, коли вони придуть сюди?

З великою переконливістю та ораторським хистом виступила пані Сузанна Лабен Франція, про те „Як трактувати підірвані дії на Заході? Московську загрозую для конференції європейської оборони вона назвала „миркою, пережертою алькоголем“. Ажже ж бачимо як „панічники“ бавляться у „революцію“, нищать устаткування для самого нищення, для „театру“, піддаються гаситеризмові, вбивствам, садизмові, кричать „лідилайте школи“. Це сліпа „політика“, авангард якої є вульгарні злочини, і який успішності не протиставляється. У Канаді винуватий Трудо своєю поблажливістю до

лівих ворожбників. Тіх, хто підбурює „чорних пантер“ до злочину, роблять нелегальними „лавератами миру“. У Китаю, якого хочуть прийняти до ООН, армія рабів управляють сотні тисяч гектарів опіуму для знищення вільного світу. Університети стали вершом перверсії, торгівля наркотиками ведеться за допомогою „марксистської революції“, а запалювання наркотиками зветься „еманципацією від соціальних пуг“. Але це двосічний меч і він приведе до упадку комунізму — цієї суспільності рабів, псевдо-науки і лицарів наркоманії. Я сама ствердила це на власні очі, бо їхала за „гігісами“ до їхньої „обітованої“ землі. Вони грузили в бруді й нечистотах, їхні очі були без вразу, це були пів-мерці. І такі люди мають робити революцію? Нам треба це врешті усвідомити і витягнути належні конекзистенції!

Д-р Маат, Румунія, говорив про „Московську загрозую в конекренті оборони“ зокрема при підписуванні пактів із СРСР. Ажже вони і церкву запрягли собі на службу. Іхні монастирі — це пансіони для енкаведистів. СРСР підписує тільки такі „мири“, які їм корисні!

П. Ванкергофен, Бельгія: — Москва залюбки винищує інтелектуалів. Тепер це переводиться у Празі. Якщо хочемо спасти європейську культуру — мусимо стати новими хрестоносцями лицарями.

П. Пітерс, Бельгія: — Нова доктрина през. Ніксона каже, що Америка приймає на себе тягарі, а за це стрічається з невдачею. На майбутнє вона тоді тільки допомагатиме, коли народи самі звернуться до неї.

П. Боніфасіс, Хорватія: — Крім московського і китайського є теж сербський імперіалізм. Хорвати не забудуть як Тіто масакрував хорватів у краю та допускає морди на еміграції. Засуджуємо Тіта і вимагаємо права на незалежність Хорватії та права самовизначення для всього Балкану.

Лейді Бірвол, Англія: — Цілкоміто погоджуюся з ланею Лабен, яка перестерігає вільний світ. Я працюю для волі Англії й тому присягаюся до вас.

П. Рігоні, Мадярищина: — Нарід кард. Міндшенці, який прийняв християнство за св. Стефана, ніколи не погодиться на неволю!

Д-р Покорний, Словацька: — Словацький народ ніколи не робитиме того, чого хотять росіяни.

П. Гех, Литва: — Геть з московським окупантом!

П. Мислівець, Чехія: — Прощу мовчанкою вишнувати борців за волю Чехії!

Пані Белінфанте, Естонія: — відчитала заяву солідарності з поведомленими народами боритися за волю Естонії.

Представник німців, наймолодшої генерації, — дякує за запрошення німців, які мають зрозуміння для борців за волю, але ставовлять меншість у власній країні. Ви з віроючі й воїнський, це здорове явище і ми симпатизуємо зі здоровими народами. Це гарантія для майбутньої Європи. Тепер націоналізми стоять не проти себе, а проти спільного ворога — комунізму.

Представник Данії: — читав декларацію данської молоді, яка приєднується до боротьби проти комунізму і — хай живе вільна Європа націй!

Після останньої промови пані Слава Стецько відчитала резолюції, які зала прийняла олеськими. У перерві між промовами та на закінченні цього сеансу проходив концерт української пісні й танку, на який склалися виступи Візантійського хору та танці гуртка „Промінь“ з Дюсельдорфу.

Хор під управою д-ра Мірослава Антоновича виконав із найкращою прецизією та голосовою формою „Буди м'я“ — Бортнянського, „Почаївський кант“ — Леонтовича, „Думу про Нечая“ — Сичинського, „Садок вишневий“ — Гнатюшина, „Мав я раз дівчину“ — Антоновича, „Закувала заулау“ — Нічинського, „З Києва до Лубенів“ — Антоновича та родну пісню на „біс“, „Про-

ІРВІНГТОН ВІШНУС ПАМ'ЯТЬ С. ПЕТЛЮРИ

Ірвінгтон, Н. Дж. — У неділю 6 грудня о 4-й до полудні в залі Української Православної Церкви Святої Тройці при 836 Лайонс євнью відбулась імпреза на дшанування св. п. Симона Петлюри. Після доповіді ген. хор. А. Валійського, про Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі розповість полк. Д. Вакум та будуть висвітлені прозори з фотографій з життя й праці Головного Отамана Армії УНР.

„МЕДЕЯ“ У ФІЛЬДЕЛЬФІ

Філадельфія. — Від 15 до 19 грудня виключно Театр у П'ятницю під мистецтвом керівництвом Володимир Шамаровського поділяю 7:30 ввечері буде показувати п'єсу Жана Ануї „Медея“ в перекладі лавреата цього річної Франківської премії в Чикаго Миколи Понеділка, оформлення костюмів В. Бачинського, в ролях відомі актори: Віра Левецька, Марія Степова-Карпак, Богдан Паздрій, Вол. Шамаровський, який є режисером вистави, Євген Левіцький. Виставу відбуватимуться в „Плейгаззі“ при 1714-16 Деленсі вул.

ПОКАЗ НОШІ В БІНГЕМТОНІ

Бінгемтон, Н.Й. — В місцевому „Робертсон Сентер форт Арте“ відбується показ історичної нощі українців з минулих часів, влаштований силами 64-го Відділу США в Нью Йорку. Буде показано 17 українських житових строїв, моделюватимуть місцеві молоді українці. Показ, що відбується у суботу 5-го грудня о 8-й г. ввечері, буде супроводжений відповідними поясненнями. „Робертсон Сентер“ міститься при 30 Фронт вул. в Бінгемтоні, Н.Й. де можна набувати квитки.

„мій“ під управою дані Керншис виконав з великою вервою „Коломийку“ та „Гопак“. Обидва ансамблі присутні нагородили відзначили олеськими. Вони бо були єдиною розвагою учасників конгресу, що мали за собою чотири дні важкої праці, як на пленумах, так і на закритих комісіях.

Такі переплетення раду промов концертними точками задовольню у гешу чергу чисельну публіку, що явилася велику залу „Культурного центру“ аж під найвищий місця. Крім конгресових делегатів, було багато місцевих бельгійців та українців, зокрема ж молоді з 4-ох країн Західної Європи (Бельгії, Франції, Німеччини й Англії). Участь нашої молоді у міжнародно-політичному конгресі — була для неї доброю школою. Зразкова ж організація та велика пошана, якою чужинці оточували українців з АБН, — не могли не напоїти нашої молоді почуттями гордості із приналежності до українського народу.

Годиться теж відмітити, що і старше громадянство Бельгії, йдучи за новим духом об'єднання, таким помітним на конгресі КОУПЦУ, — узяло участь у недільній маніфестації. Крім згаданих оо. священиків, ми запрямили д-ра І. Божика, інж. П. Когуту, д-ра В. Поповича з родиною, п. Ходорського з дружиною та багато інших українців з різних середовищ. І це був теж великий успіх українців серед ішнєнаціональних делегатів.

Нам із панєю інж. З. Витязь присно було ствердити дуже видатну працю жінок на конгресі АБН-ЕРС. Це була у першу чергу пані Сузан Лабен, яку ми незлобно назвали „Пасіонаря“ за її палкі промови, далі мила і гарна естонка пані Белінфанте, яка для свого виступу узяла унікальний естонський народний отрій і стала прикрасою зібрання, та врешті дві наші українці: елегантна з гарним манерами „пані дому“ Івана Коваль, і незаступна, рутинна поліглотка, що може у своїх виступах вільно перекладатися з одної мови на другу, енергійна пані Слава Стецько. Ми були горді за них!

Будова церкви св. Юра в Нью Йорку переходить у дію зі стадії планування

Нью Йорк (А.П.). — Останні наради Комітету Будови церкви св. Юра в Нью Йорку, які відбулися 18-го листопада 1970 р. в домі українських католицьких втеранів, розглядали й схвалили перші реальні кроки, які переносять акцію будови згаданого церкви зі стадії планування у стадію здійснення вже не сьогоднішніх планів. На нарадах, якими керував голова Комітету м-р. Роман Гуглевич, а які протоколував м-р. Іван Варзарко, після справоздання зі стану праці над будовою церкви, парох о. д-р Володимир Гавліч запропонував приступити до приготування площі під будову церкви. План будови передбачає залішення до часу закінчення будови нової церкви не порушеною стару церкву, на місці якої згодом буде вільна площа, така потрібна для церкви, частинна якої може бути зужита під дальші церковні будинки. Це дозволяє зберегти непероруханий парохію, яка, втративши церкву для відправ, могла б значно зменшитися, заки нова церква стане дійсною. З уваги на це треба можливо скоро опорожнити від мешканців великий наріжний будинок від вулиці Голл та його розібрати. Парохіальний уряд змагається до того, щоб допомогти мешканцям будинку підшукати нові приміщення й звернутися до парохіян допомогти в цьому, згодошучи вільні мешкання. Комітет погодиться також в тому, що слід будову парохіальних будинків розділити на три стадії: найперше вибудувати церкву, а ційною згодом вибудувати парохіальний дім й будинок для Сестер Службибщи. Це значно прискіпшить будову церкви та полегшить тягар збірної на будівельний фонд. На нарадах піднесено потребу працювати комісії, голови яких реферували б свою працю на нарадах загального Комітету. Існуючі ж намічені комісії: збіркова, технічна, інформаційна й фінансова будуть доповнені й встановлять обсяг та план своїх завдань і праці. Також обмірковано потребу деяких змін у самому Комітеті та введення до його складу осіб, які були б готовими активно допомагати в будові церкви. У нарадах узяв участь правний дорадник парохії св. Юра адвокат Степан Ярема, який з'ясував ряд правних справ, получених з будовою церкви та з приготуванням площі, і д-р Богдан Кекіш, який з фінансовою комісією піднявся розглянути інвестиційні парохії, зокрема лотарію її будівельного фонду, й перевірити можливість ще кориснішої інвестиції придбаних досі фондів. Зі зборів секретар Комітету м-р. І. Базарко списує докладні протоколи, які є неначе тривалою хронікою існування та праці Комітету, що прийняті відмітили з признанням. Як на попередніх нарадах, так і на цих панували настрої довготривалості й детермінізації здійснити вже в найближчій майбутності більш, як пісторична леліяну мрію про свою першу, не позичену й не відкуплену від чужих українську католицьку церкву св. Юра на українському Подолі-даванті.

В роковини Архiepіскопського Синоду УНЦ

В неділю, дня 4. жовтня ц. р., в річницю ІV Архiepіскопського Синоду наших Владик у Римі гартфордська громада відсвяткувала гідно незвичайну в історії Української Католицької Церкви подію. В річницю гідних в Україні Католицької Церкви св. Микола о. моне. С. Валандюк відправив Службу Божу на пам'ятіні помісності Української Католицької Церкви, виголосивши проповідь, присвячену цим подіям. Відтак о год. 6-й ввечері відбулася старанням Товариства за Патріархальний устрій УНЦ Святої сходи, які відкрив голова Т-ва Лев Любінський. Він же відчитав збірне послання, отців ІV Архiepіскопського Синоду, підписане всіма владиками, в якому вони заявили, що вони стали на основах патріархального устрою УНЦ, визнаючи всіх вірних до повної підтримки всіх постанов агаданого Синоду. В цьому ж дусі підтвердження постанов Синоду, як також матеріальної й моральної підтримки, вислано писмо до Верховного Архiepіскопа, Кардинала Йосифа. Після промови пані Л. Любінського, Надя Кравець висвітлювала свій власний фільм, знятий з поїздки на посвячення Собору св. Софії до Риму з посланнями. Присутні оглянули цей фільм із зацікавленям.

Подякувавши Наді Кравець, Л. Любінський закрав святої сходи. (д-р О.Т.)

Об'єднання Українських Письменників (Закінчення з стор. 1-ої)

Пі майбутнє, що в ній брали участь письменники й літературознавці: Іван Фізер, Богдан Бойчук, Богдан Рубчак і Борис Олександрів. Відкриття й панель відбувалися при численній участі письменників і гостей, в кількості понад 100 осіб. Увечері цього ж дня відбувся під проводом Б. Бойчука літературний вечір, в першій частині якого були прочитані поезії померлих поетів — Оксана Лятуриної, Євген Маланюка й Олексі Стефановича. В другій частині ввечері були читані авторами або ж запрошеними артистами твори прозаїків В. Гайдарівського, М. Левицького і Марти Навроцької, як також поезії В. Олександрова, Л. Далекої, І. Качуровського і з молодих Р. Вабовала з Бельгії, Уляни Блязнак і Вірліан Ткач із ЗСА та Ірини Манарик із Канади. Під час ввечері виступав із читанням гумористичної епопеї про літературний процес на еміграції прозаїк Іван Смолий. Крім авторів читали прозу й поезії артисти: Ольга Кирчиченко, Клавдія Кемп-Гор, Гіор Шуган, Володимир Король і Юрій Левиценко. Після ввечері була проведена товариська зустріч письменників із гостями. В другому дні з'їзду, в неділю 28 листопада, проходили ділові наради, присвячені організації питаням. За президію з'їздував Голова Гр. Костюк, за Контрольну Комісію — М. Струтинська, за Літературний Допомоговий Фонд — І. Керницький, як члени. На голову Комісії збереження спадщини померлих письменників переобрано В. Гайдарівського; її членами стали Марта Тарнавська й О. Зінкевич. До Контрольної Комісії увійшли: І. Смолий, як голова, та М. Струтинська й І. Боднарчук як члени. Народи схвалили декларацію про стан української літератури у вільному світі, як також звернення до міжнародних організацій захисту прав людини в справі арештованих в СРСР українських письменників і мистців. В часі обох днів з'їзду відбулася виставка писань, видані членів ОУП „Слово“.

З'їзд ЗЕМЛЯКІВ ВЕЛИКОГО КАМЕНЯРА

Осінні соняшні дні на Союзівці сприяли дрогобичанам, що відбули свій третій з'їзд на Союзівці участю біля 230 земляків і землячок з дітьми.

В п'ятницю 11 вересня вечором почалися наради Центрального Комітету Дрогобичан та Редакційної Колегії. Виявилось, що „Дрогобицька шафа грає на 100%“ та що до двох років поживиться друком солідний збірник з пречканим змістом, „Земля Великого Каменярка“. Тоді й відбувся четвертий з'їзд „христини“ настільної книги Дрогобичан.

В суботу 12 вересня, після реєстрації, голова Центрального Комітету Дрогобичан, інж. Володимир Осередчук, відкрив з'їзд молитвою і коротким, поетичним словом. До почесної президії запрошено: Панство Терлецьких, мгр. Гладилевича, В. Дуба, проф. Гавришчука, ред. І. Дурбак, Радного УНС Ст. Гавриша, інж. Клісника. Ділову президію очолює мгр. В. Черевко, заступники: Яр. Білас і С. Дидицька-Кудрик, секретарі: Ст. Кобільник і Ольга Яхно. Номінаційну Комісію очолює д-р І. Куйдич, Резолюційну — ред. В. Верган. Ред. І. Дурбак висловив коротку доповідь про завдання нашого регіонального руху. Це об'єднувати земляків для оживлення товариської й культурної атмосфери, приготувати до влаштовування регіональних фестивалів зустрічей і інших культурних imprez, допомагати морально й матеріально землякам тут, в зах. Європі та на рідних землях, підтримувати культурно-просвітницьку діяльність у різних ділянках і таким чином сприяти до розвитку нашої вільної науки й культури. Однак головне завдання — видати науково опрацьовані регіональні збірники в Українському Архіві НТШ, як матеріали до історії України. Українське місто й село повинні бути всесторонньо і правдиво описані, згадані всі діячі й герої, що ціле життя витрудились й життя віддали для рідного народу. Це буде пам'ятник слави наших предків і дороговказ громадянам покілліям.

Перший звіт про роботу інж. В. Осередчука за час від 3 січня до 12 вересня 1970 р. За 8 місяців пророблено велику працю. Нададано зв'язок з Австрією, де сеніор проф. П. Лопатя організував з'їзд Дрогобичан у Сіднею і створив комітет. Голова відбув поїздки до Дітроїту й Чикаго, що увінчалися гарними успіхами. Секретар мгр. В. Коліно (працює від 1963 р.) звіт за роки 1968-70. Відбулося 6 засідань Центр. Комітету. На листи з Централу не завжди відповіли. Фінансова референтка пані Я. Піхавська, подає стан каси — 8.749 дол. За 2 роки прибуло 4.000 дол. Заст. голови й орг. ред. від початку існування Центр. Дрогобицького Комітету, дир. Ст. Спринський, звіт за роки місцеві комітети у Чикаго, Клівленді, Дітроїті, Філадельфії. На жалю Нью-Йорк, Сиракузи, Рочестер, Торонто, Монтреаль і Вінніпег, що не мають своїх комітетів. Також в Аргентині й ін. країнах бракує комітетів Дрогобичан, а вони повинні бути скрізь, де живуть наші земляки. Сам кореспондентський зв'язок не вистарчає, тому він відбуває часто поїздки. Побажані окупити зустрічі, доходи imprez, де підчас них можна зібрати адреси, матеріали та пожертви. Заст. голови Ред. Колегії-ред. В. Верган здав докладний звіт про стан матеріалів. Бракує ще деяких біографій. Споминів з 18 сіл, бракує ще описів 58 сіл. Стан матеріалів задовільний так, що при кінці 1971 р. або на початку 1972 р. повинен з'явитися Дрогобицький Збірник. В імені Центр. Комітету звіт за голову М. Білас, що подавав за працю Центр. Комітету, В. Дурбак, В. Тустанський й ін.

Увечері відбувся бенкет, що ним проводив М. Курчак. Привіти виголосили: дир. Ст. Спринський від УКА, Самопоміч і Провідіння, ред. І. Дурбак від Комісії Регіональних Дослідів при НТШ, СУЖА і Гол. Комітету Теробовлян, радний Ст.

Гавриш від УНС і редакції „Свободи“ ред. П. Якимяк прислав привіт від кол. ред. колегії книги про Перемишль. Даліше вітали: інж. М. Чаповський від УРС, інж. М. Клісник від Об'єднання Прикарпатців Державного Центру УНР, ред. В. Верган від „Нар. Воли“. Письмові привіти надіслали від Комітету Дрогобичан з Австрії, від Ради Представників Рег. Комітетів при НТШ, Комітету Стрийчини та деяких осіб. Пані зібрави 860 дол. на видавничий фонд.

Мистецьку програму вів Яр. Клісниковський. Виступали: Галина Андреева, М. Яничинська, А. Радванський, гавришський дует — інж. В. Осередчук і Я. Піхавка, Майк Мазурки (Мазуркевич), українського роду голівувальний фільмовий артист, квартет бандуристок з Геметсту. Після того відбулася забавка з танцями при звуках оркестру Союзівки під проводом Ірини Біскуп.

В неділю, 13 вересня о. М. Горощко, парох Кергонсону, під час Служби Божої сказав привітання проповідь з нагоди з'їзду Дрогобичан, згадуючи Івана Франка та цитуючи його твори. Зараз після того відбулося закінчення з'їзду. Голова Центр. Комісії, М. Білас, поставив внесення на ухвалення абсолютної уступальної ухвали, що його прийнято одностайно, при оплесках цілої залі.

Номінаційна Комісія подала таку листу нової управи: голова-інж. В. Осередчук, І. заст. голови-дир. Ст. Спринський, П. заст. голови-С. Піхавська, П. заст. голови-рад. Ст. Гавриш, Секретар-Ст. Кобільник, заст. секр. М. Курчак, скарбник В. Коліно. Члени: М. Кривуцька, Марія і Степан Сенейко, мгр. В. Черевко, В. Дуб, Р. Лазор і С. Гутювич. Центр. Комісія: голова М. Білас, члени: О. Лазор, Ст. Луцишин, д-р І. Куйдич. Ред. Колегія: голова-д-р Л. Лупіт, заст. голови-ред. В. Верган, члени: О. Терлецька, о. д-р О. Купранець, мгр. А. Гладилевич, інж. А. Соляничник, мгр. І. Скопич, мгр. І. Витвицький і ред. І. Дурбак.

Ред. І. Дурбак прочитав проєкт привіту Кард. І. Сліпому: Ваше Блаженство! Зібраний на III. Дрогобицькому з'їзді уродженці й колишні мешканці Дрогобицької Землі вітають Голову Помісної Української Католицької Церкви Патріарха в наших серцях. Іх Блаженство Верховного Архиспокопа, Кардинала Йосифа Сліпого, заявляють йому свою синівську любов і всебічну підтримку в акції переведення в життя постанов Синоду Українських Владик у Римі 1969 р. та домагання за завершення устрою Української Католицької Церкви Патріархатом, з першим Патріархом Кардиналом Йосифом Сліпом.

Зібраний повстанням з місць і довготривалими оплесками прийняв цей привіт. Др. І. Куйдич запропонував скласти 100 дол. як дар на фонд „Церква в потребі“, що прийнято.

Голова Резолюційної Комісії, ред. В. Верган, прочитав резолюції, що їх прийнято.

1. Третій з'їзд Дрогобичан, що відбувся у днях 11, 12 і 13 вересня 1970 р. на оселі УНС Союзівки шле щирий привіт українському народові, його церковним і світським організаціям, а з тою й організаціям рідної Дрогобицької Землі та всім Регіональним Комітетам, бажаючим всім витривалості й успіхів у праці кращого майбутнього.

2. Закликає всіх земляків до єдності, до диховання своїх дітей у релігійному та українському дусі, до корисної праці для добра української справи.

3. Закликає всіх земляків у вільному світі до постійного зв'язку між собою і з Центральним Комітетом Дрогобичан, до збирання матеріалів про рідні місцевості, пожертви на видання Збірника Дрогобичан.

4. Третій з'їзд Дрогобичан закликає Управу Центрального Комітету й Редакційну Колегію, докласти всіх зусиль, щоб видати Збірник Дрогобичан в 1971 р., а найпізніше в 1972 р.

СПРАВА ВИЗВОЛЕННЯ ПОЛОНЕНИХ

Секретар оборони Мелвін Лерд (ліворуч) заявив, що Уряд не припинить старань за визволення американських вояків полонених з полону у Північному В'єтнамі. Він закликає сенатську Комісію військових справ, що американським властям відомі місця, де комуністи тримають американських полонених, але дуже трудно дістатись туди гелікоптерами. Голова тієї Комісії сенатор Джон Стенніс (праворуч) ствердив, що хоч міні-лотіжний рейд для визволення полонених не вдався, бо в містечку переведено їх кудиінде, проте Америка показала, що має можливість перевести такі збройні спроби в обороні своїх полонених.

Денверська Група УВАН

Академічний 1970/71-ий рік Денверська Група УВАН у ЗСА започаткувала засіданням, ч. 80 з черги, що відбулося дня 24 жовтня 1970 р. в приміщенні Публічної Бібліотеки, в Денвері, Колорадо.

На початку засідання вшановано встанням і хвилиною мовчанкою тих, що відійшли від нас членів і учасників УВАН: учасника конференції Групи інж. Дам'яна Каницького, Марію Петрівну Туркало, з дому Нілову, членкиню-співробітницю Імміграційної Комісії УВАН і учасника та доповідача на конференції Дена. Групи УВАН-полк. проф. Степана Глушка, видатного громадсько-політичного діяча.

Після цього проф. д-р Богдан Винар зачитав слово і виголосив дві доповіді. У першій на тему: „До питання історичного розвитку економічної думки на Україні, конспективно пошукуючи про об'єктивні тенденції дослідів на Східній Україні. Суцільних розділків з цієї царини там зовсім немає. (Намистість у мовчазі з їх коло 200!) В Україні опрацьовуються тільки певні аспекти, й дозволено владі питання. На еміграції стан в цій ділянці науки також є незадовільним, відчувається брак не тільки повсякденних творів, але й спеціальних економічних часописів, хоч для опрацювання розділків синтетичного характеру закордонно є достатні матеріали. В обговоренні доповіді забирали слово 4 особи. Вініш докладно роз'яснив ці питання д-р В. Винар в спеціальній розповіді на сторінках часопису „Український Історик“, ч. 1-3, за 1970 рік що зараз друкується й незабаром з'явиться.

У другій доповіді про „Перспективи розвитку української історичної науки на еміграції“ д-р В. Винар спинався передовсім на завданнях, потребах і перешкодах на чужині для повсякденних студій в цій царині. Вони виникають не тільки через брак засобів, але й з інших причин: супер-патріотичні, суб'єктивні чинники, що перетворюють „чисту науку“ у пропаганду, брак ав-

тентів на наших регіональних з'їздах. Звід виявив гармонійну співпрацю членів Центрального Комітету й Редакційної Колегії, великий вклад праці їхніх членів, що дає сподівання скорого завершення діяльності Комітетів Дрогобицької Землі та всієї України. Зібрані і заплановані матеріали свідчать, що Дрогобицький Збірник буде одним із кращих наших регіональних видань, буде напевно цінним вкладом у наше краєзнавство і поширять знання про славетну Дрогобицьчину, таку цінну й невід'ємну частину нашої великої Батьківщини України.

Национальним гимном і Франківським гимном „Не пора“ закінчено наради цього під кожним оглядом успішного й конструктивного з'їзду. Прийнятих було 200 резолюцій і 21 дітей. Була теж і мова, що є рідким

Л. Б.

Вечір відділу ОЖ ОЧСУ в Клівленді

Безпосередні, чи посередні зустрічі з Україною є тим життєдайним подумом рідної землі, що впливає в руки нову силу, запалює ум і серце новим вогнем, новою наснагою до праці. Таким чином ці зустрічі наводять нам на думку старинний міт про Аптея, який оживав, торкнувшись землі. Таке почуття мали учасники вечора, що його влаштував у Клівленді Відділ Об'єднання ОЖ ОЧСУ п.н. „Зустріч з Україною“ 19. вересня 1970, у великій залі ДОМУ СУМА.

Вечір почався оглядинами цікавих експонатів, привезених недавно з України. Речі примічено на кількох столах, а пояснення до них давали їхні власники. Гарно опрацьовані альбоми, у які добувалися рука вміло являли не тільки світліни в старинних храмах, музеях, парках нашої батьківщини, але й колоски пшениці, маки, волоські камінці з Дніпра і т. п. Була там колекція виробів українського народного мистецтва, як також деякі примірники підсовєтських часописів, з різними „соціалістичними чудами“, до яких подавали коментарі.

Програму вечора, що проходила за столами з перекрученим, започаткував веч. о. Євген Боднар молитвою, а голова Відділу мгр. Наталія Голембівська вступила словом. Програму вела п. Софія Бура, яка представила по черзі виконавців поодиноких точок програми. У відповідній настрій виступили сумішк-юначка яка із зрозумінням рецитувала вірш М. Сосюри п. н. „Любіть Україну!“. Слудували чотири короткі репортажі членів Відділу, які недавно відвідали Україну й ділилися із присутніми своїми враженнями й спостереженнями. Описували вони красу рідних сіл і міст, захоплювалися багатством старинної культури своєї батьківщини й боліли спустошеннями, що їх вона зазнала від окупанта. Ось розповідь одної з них: Приїжджаємо у Київ — прекрасне місто. Мимоволі зупинився наш зір на великому будинку, що із зовні помальований незвичайним, яким червоним кольором, від якого зморозило. На головній стіні цього будинку величезний портрет Леніна. Питасмо наших проводирів, що це за будинок. Довідусьмо, що це Український Університет ім. Тараса Шевченка. Здивовані питаємо, чому тут портрет Леніна а не Шевченка. Відповідають нам що це тому, „що об'єднали Шевченко й Леніна, жили одними ідеями“.

Чотири молоді українки цікаво розказували про свої враження із зустрічей і розмов з рідними, ствержуючи їхні важкі життєві умовини та, все таки, велику силу їхнього духа. Ось інша картина із розповіді: „Дімо рідним селом“. Молода дівчина, із книжкою в руках, пасе корови. Учність, підготувавшись до іспиту, щоб улаштуватися на науку в університеті. Воно не легко. До вищих шкіл не допускають. Все таки, молодь вперта, завазано працює над собою, напружено вчиться, з трудом здобуває успіхи. З усіх розповідей пробивається велике

захоплення красою рідної землі, якої важке лихоліття московської неволі все таки знищило не всіли. В іншій розповіді описана повна вражень мандрівка у Київ, на могилу пророка України, Тараса Шевченка. В одній із залей заповідника Шевченка заприїмали наші туристи урну із землею з Шевченкової могили. Провідник пояснив, що цієї землі із могили Шевченка України в Америці не прийняли, коли у Вашингтоні відкривали йому пам'ятник. І справді, не прийняли Українці в країні Вашингтона цієї землі з рук уряду окупанта, що безправно господарить на їхній землі. Зате вмурували вони у вашингтонський пам'ятник землі із могили Тараса Шевченка, але не цю, дану „з ласки Москви“ — а привезену кращаком з України.

Після репортажів із успішного виступу гурток сумішок із Осередчу в Пармі в складі: Маруся Клішук, Дарка Хомик, Гали Сліпец і Дарка Павлик. Поява цього нового співочого гуртка цікава, пісні народного жанру виконано із повним розумінням української пісні, тому й нагородили присутні виконавців щирими оплесками.

У дальшому ході програми учасники вечора почули цікаву розповідь пластунки-юначки, що її лістувувала вона добре скопльеними прозірками. Перед очима виступили у повній красі серпентини карпатських плаів, старинні гуцульські храми, розлогі полонини. Перед глядачами чергувалися картини міст і сіл Західної України й її столиці, Львова. Пробігали на екрані алеї Стрийського Парку, Високий Замок, львівські театри, Святоюрська Гора й Собор св. Юра із зовні й унутрі. А там скоплено зворушливу зустріч юначок, двоюрідних сестер. Одна прибула із ЗСА — друга із далекого Сибіру, щоб уперше зустрітись на рідній землі. Зацікавила усіх теж історія пам'ятника малому хлопчині, що стоїть на краю одного галицького села, як свідок очайдушних боїв УПА. Маючи великий хист до перекручування фактів, окупант поставив пам'ятник хлопчині який мав вказати відділам НКВД дорогу до бункрів УПА. Таким чином, як і у випадку Павлика Морозова, намагастись окупант плекаті культ зрадництва. Останнім виступом юнак сумішець із висвітленням кольорового фільму. Тут багато цікавих моментів із відвідин Києва, скоплено теж прогулку по Дніпрі, мандрівку кварталами нашої чудової столиці, а дальше прогулку по селах і містах. Фільм був добрим доповненням сказаного й баченого. Важне те, що наша молодь, зустрівшись з Україною, знаходить подив до її краси, відчуває глибоке зрозуміння до її славної минулого й до сучасного лихоліття ворожої окупації й гаряче бажає сполучити працю причинитись до її визволення. Після вичерпання програми проведено дискусію, в якій забирали слово молодь і старші. Вечір закінчено молитвою, її провів веч. о. Євген Боднар.

(сб)

3 божовільні втіав автом від міліції

Київ. — Громадянина Клайнера у Вінниці забрали до психоневрологічної лікарні, аби він сам туди пішов, бо „Молодь України“ з 11-го листопада подає, що: „У біографії Клайнера настав такий момент, коли для безпеки йому якийсь час треба було „пересидіти“ в лікарні. Та не вдалося, симуляційно швидко викрили. І тоді „хворий“ вирішив здійснити втечу“. Але з опису втечі видно, що „хворий“ таки був психічно нездоровою людиною, або ж його так змалювало совєтська газета: Клайнер вкопив у дантжане авто й поїхав ним вулицями міста, він не помічав прохажу, налітав на машини, червоного світла для нього не існувало“. Автопатрулі М. Вінниці Сафронів, Мищенко і Єшов дістали наказ буди-ти затримати злочинця“. Міліційне авто надганяло втікача Клайнера і запропонувало йому зупинитись,

але „злочинець“ у відповідь лише додав швидкості“. Перегнавши втікача, міліціонери поставили газик — авто влоперек „стрибувало на підніжжя і вчасно зупинило машину. Злочинця затримано“.

30-ЛІТТЯ ДИТЯЧОЇ ЗАЛІЗНИЦІ

У Харківському міському парку вже 30 років працює залізниця розваги й навчання „Дитяча залізниця“. Московські „Звістия“ з 13 листопада повідомляють, що через залізницю „пройшло 25-000 молодих залізничників“: діти спершу бавляться, потім стають „машиністами“, „провідниками“, „стрілочниками“ на тій мініатюрній залізничці, а згодом йдуть до технікумів і ін. навчальних закладів, щоб уже все життя працювати на залізничних.

Відбулося перше українське православне Богослуження в Західному Берліні

Західний Берлін. — У західному секторі вільного західнонімецького міста Берліна відбулося перше по дру-гої світової війни українське православне Богослуження, яке відправив для місцевої української громади в храмі св. Миколая прибулий з Зах. Німеччини о. протосей Михайло Гільтайчук — місіонер Української Автокефальної Православної Церкви в Німецькій Федеративній Республіці. Один із організаторів українського організованого життя в Зах. Берліні, п. Іван Карбовський, подбав про таке Богослуження та повідомив про нього всіх українців у Зах. Берліні, без різниці віровизнання, і майже всі вони прибули до церкви. На св. Літургію були присутніми також чимало о. ім. Під диригентурою о. І. Соколовського та з допомогою П. Бішова гарно співали зібраний хор, а тому й німецькі хористи. Отець протосей М. Гільтайчук відправив св. Літургію українсь-

Помер маршал СССР Андрей Єременко

Проживши 78 років, помер 19 листопада маршал СССР Андрей Єременко. Народжений в українському селі Марківці на сучасній Ворошиловградщині, служив звичайним солдатом в армії царської Росії, після 1917 р. — в лавах партизан боровся проти інтервентів і білобандитів на Україні. Московські „Звістия“ з 21 листопада подали в некролозі, що довший час майбутнього маршала тримали на різних військових постах подалі від України, зокрема на Кавказі, в московській Академії ім. Фрунзе, керівником Північ-

Лещетарський спорт в Сиракузах на новому етапі

Від часу заснування в 1954-му р. „Український Спортивний Клуб „Сокіл“ в Сиракузах проявив свою діяльність головним чином в ланках лещетарства і тенісу. В минулих роках спортивці УСК-у „Сокіл“ не раз змагались проти чільних українських клубів, на крайових лещетарських змаганнях в горах Адріадик та стрімких з'їздах у Вермонті, або теж за часу на тенісних кортах „Союзівки“.

Коли взяти до уваги солідну компетенцію в тих змаганнях, то варто відзначити й успіхи сиракузьких змагунів. Вже в 1954-му р. Володимир Логун (відомий лещетарський „ас“ ще з таборових часів) здобував перше місце у всіх змаганнях. В наступних роках Богдан Ступницький здобув І-ше і II-ге місце, чотири рази мір-рад. А в 1967 та 1969 рр. молодша змагунка Роксолана Тим'як сягнула друге місце на змаганнях у стейтах: Вермонт і Нью-Йорк. До успіхів клубу в минулому, причислялися такі змагунки: С. Добаш, С. Гусак, Р. Шаран (лещетарі) і М. Бартошик, Ф. Бонтабін, Р. Шаран, В. Шпілка (тенісистки).

З огляду на велику популярність лещетарського спорту в ЗСА і Канаді та цю рік більшого заінтересування ним великої частини української спільноти, Упра-УСК-у „Сокіл“ постановила доповнити свою лещетарську ланку та розгорнути ширшу діяльність в тому напрямі. Завдання Клубу є принадити якнайбільше нашої молоді, якби поруч із старшими могли організувати не тільки цей гарний і корисний спорт. Зокрема для старших лещетарство корисне ще й тим, що забезпечує добре самопочуття (принаймні на якийсь час) і регулює вагу тіла.

Багато наших молодих та старших симпатиків лещетарства можна часто побачити на різних з'їздах (в околиці Сиракуз є їх декілька) під час зимового сезону. Це похвально. Однак кращий, більш присмний та різноманітний є спорт, який плекається групою хоч і не для професійних цілей. Зокрема лещетарство дуже для цього надається; сьогодні бути членом лещетарського клубу — це значить мати право користатися з клубових при-

вілеїв (знизкові ціни в ресторанах), і від цього клубу брати участь в лещетарських прогулянках, змаганнях, курсах, товариських зустрічах та інше.

І так з ініціативи наших ентузіастів лещетарства людини є Роман і Надя Шаран, діяльність лещетарських ланк значно оживилася. До співпраці приступили місцеві прихильники цього гарного спорту, і у висліді оформлено план праці під проводом нового керівництва ланки в такому складі: лавовий-Р. Шаран; заступник М. Королішин; секретар Роксолана Тим'як; скарбник Л. Ваннісний; орг. ред. — Надя Шаран.

Минулого сезону, під час товариських зустрічей зорганізовано спеціальну для любителів лещетарського спорту, висвітлено цікавий кольоровий фільм з лещетарською тематикою. Цей фільм придбано заходами п. Наді Шаран із місцевої публічної бібліотеки. Тоді також присутні познайомилися з різними видами лещетарства. Пояснення на заняттях відносно вряду дала Роксолана Тим'як.

В цьому сезоні, провід ланки організує окремі лещетарські курси для молоді. Також заплановано спільну прогулку в гори Кайбеку, Канада. Очевидно, для подальшого мусить бути відповідне число заінтересованих членів. А в міжчасі організує тренувальні заняття для членів та симпатиків клубу традиційну зустріч Нового Року, включно з різноманітною новітньою програмою.

Лещетарська ланка УСК-у „Сокіл“ заохочує всіх заінтересованих лещетарських спортсменів до участі в Сиракузах і околиці, зустріти в члені нашого клубу. Цей засяк відноситься до завантажених і до початку кінця лещетарського року, а також до тих, що ще взагалі не їздили на лещетарські заняття. Там'ятамо, що тільки в гурті, в атмосфері дружнього спілкування та товариської спортивної дисципліни, зможемо успішно реалізувати ключ: У добровільно тілі-здорово душі“.

Зголошення вислати на адресу: Mrs. Nadia Sharan, 1647 Westmoreland Avenue, Syracuse, N.Y. 13210, тел.: (315) 446-1137.

3. М.

СОЮЗОВЦІ! ЦЬОГОРІЧНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМΠΑНІЯ ПРИНЕСЛА ДОСІ 4.602 ЧЛЕНІВ БРАКУЄ ДО 6.000. ДОКЛАДІТЬ УСІХ ЗУСИЛЬ ДЛЯ ДОПОВНЕННЯ ЦЬОГО ЧИСЛА, ЩОБ НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Річні збори Батьківського Клубу Школи Українознавства Т-ва „Самопоміч“

В почутті відповідальності за свої діти й за школу, в якій їхні діти вивчають предмет українства, зібрався в дні 24-го жовтня 1970 р. гурт батьків цих дітей, щоб відбутися свої річні Загальні Збори, вислухати звіт про пророблену працю та вибрати нову Управу. Збори, що відбулися в приміщенні Школи, єв. Юра провела Президія в складі: Я. Кришталевський — президент і О. Кузичин — секретар. На Зборах був присутній голова Т-ва „Самопоміч“ м-р Богдан Ластовицький. Звіт з діяльності уступаючи Управу адав голова інж. Р. Рогожа вказуючи на важливість тісного контакту Управи з Дирекцією Школи, передусім на відношення дисципліни учнів. Про організацію Школи і її нововведень згадували: д-р В. Терещуківський — історія, д-р Р. Дражковський — географія, та П. Л. Волинський — культура, та про потребу тісного співпраці Дирекції і Учителів з батьками, передусім тих, що мають дітей у вищих класах, говорив директор школи М. Лісого. Він звернувся до необхідності

Американсько-Жидівський Комітет в обороні жидів в СССР

Вашингтон, Д. К. (вюм) В неділю 15-го листопада п. р., в залі готелю Медісон у Вашингтоні, відбувся річний бенкет-зібрання Вашингтонського Відділу Американсько-Жидівського Комітету, на якому призначено почесні нагороду Ісаака („Ісаак Авард“ для 17-ох ув'язнених жидів в СРСР, Головою Комітету промову на бенкеті мав американський амбасадор до СРСР Чарльс Е. Боулен.

Церемонія нагородження почесних нагород відкриває голова місцевого Відділу А. Ж. Комітету — Дейвід Кармайнер. Він порівняв асиміляційну політику Москви супроти жидів до нацистського геноциду. Саму церемонію передав д-р Леон Гербер, голова 3'єднаного Жидівського Апарату.

Почесною нагородою Ісаака відзначено 17-ох ув'язнених жидів в СРСР, що вони обстоювали свої національні права та намагалися вийти до Ізраїлю. Суд над ув'язненими має початися 20-го листопада в Ленінграді. Москва обвинувачує підсудних в намаганні „незалежно“, включно з захопленням літаків, вийти з СРСР до Ізраїлю. Американський Жидівський Комітет вислав також кожному ув'язненому окремо лист з повідомленням про призначення їм почесної нагороди Ісаака.

В імені ув'язнених почесну нагороду відбирав молодий жид, б. московський в'язень, він є одним з 39-ох, що підписали петицію до О. Н. про багання вийти з СРСР до Ізраїлю. Із них вже 30-ох прибуло до країни своїх предків.

У своєму слові в російській мові, перекладений на англійську, б. в'язень говорив про своє і його ровесників шукання жидівської рідної культури і релігії, та про відношення до Ізраїлю. З причини московської цензури друкарень, книжки про історію жидів і Ізраїль, ручно переписували та передавали з-рук до рук. Рух до

Листопадові Роковини в Гартфорді

Гартфорд (др. О. Т.) Стараннями місцевого Відділу УККА Гартфорд відзначив в неділю, дня 1, листопада 52-ті роковини Листопадового Зриву. В ранніх годинах в церкві св. Михайла були відправлені Служби Божі в наміренні українського народу, як також і були відправлені Панахиди за спокій душ полеглих героїв. О. год 5-й по полудні відбулися в залі Українського Народного Дому Святочна Академія. Академію започатковано відпіванням американського гімну, після чого голова Відділу, інж. Я. Лучак, відкрив її коротким вступним словом і представив присутнім головного промовця свята, проф. М. Борисюк з Стемфорду. Проф. М. Борисюк у своїй змістовній промові дав короткий перебіг подій, зв'язаних з 1-шим листопадом 1918 року, прийшовши до висновку, що тільки зброєю можна вибороти незалежність України.

Після промови квартет „Калина“ з Ньюарку під мистецьким керівництвом М. Добоша виконав наступні пісні: „Січовик“ муз. Б. Заревича, сл. М. Калельницького; „Чи знаєш Ти“ ар. М. Добоша; № 2 „Українська баркарола“ муз. д-ра С. Людкевича, сл. В. Пачовського; „Де гори Карпати“ Гартфордська публіка виборола виконавчі рясини оплесками. Тоді чоловічий хор „Діброва“ під керівництвом інж. О. Пилипчука відспівав пісню А. Гнативича „Геть вороги з України“.

Виховна Конференція Окружної Ради СВА в Нью Йорку

В неділю, 22-го листопада, відбулась Конференція Виховних Референток О.Р. СВА, в якій взяли участь п-і Олена Климишин, Виховна Референтка Центральної СВА. Конференція складалась з двох частин, в першій — дала доклад професійна сила, Надя Літєло, яка говорила про важливість дошкільного виховання, за найновішою методикою Монтессорі практиковану в американських школах. Пані Марта Хомяк, говорила про співпрацю батьків в організації виховання дітей.

На закінчення першої частини, відбулась показова лекція, її читала перекладачка Наталя Хомячак, гол. 1-го від. з 12-тма дітьми в віці 3-5 рр. В лекцію входили: пісні, байки і вірші. Присутні батьки ставили численні запити, на які Наталя Хомячак давала відповіді.

Після закінчення Конференції, О.Р. СВА, їх стан і потреби, дала О. Климишин. Після доповіді звітували виховні референтки Відділів, про свою працю у виховній діяльності. В дискусії, порушено ряд питань в творенні і провадженні святилок, та про всякого рода труднощі, головним відносно приміщення і фондів. Прикро вражала мала присутність батьків на цій конференції. Ціллю цієї конференції було організування святилок, яких на території О.Р. в Нью Йорку існує 4, з них дві в Асторі, 1 — в Нью Гейвен і 1 в Кергонскві.

Конференцію відкриває голова О.Р. м-р Іванна Рожанковська, провела, висловила, Михайлина Баран.

М. Д. Прес. Реф. О.Р.

В УССР проголосили великі нагороди за 10-хвилинні аматорські кінофільми

Київ. — За найкращі любительські кінофільми, висвітлення яких має тривати не більше, як 10 хвилин, призначено 3 нагороди по 3000 рублів, 3 нагород по 2000 руб., 10 по 1000 рублів, крім того будуть нагороди на обласних змаганнях кіноаматорів, відзначування грамотою Профспілок УССР тощо. До жорі проголошеного в київській пресі з 12-го листопада Конкуру на окращий любительський фільм входять: голова жорі і голова Кинопрофбд УССР О. Панкратов, заступник голови жорі та: В. Орлянків, О. Герасимов, О. Білоцерковська, В. Малахов, Д. Трофімов, О. Шимон, Ю. Яковлев, Н. Ширман і кінорежисер М. Юдін — працівники кіно й інших видів мистецтва УССР. Аматорські кінофільми мають відображати розмах передіздівського соціалістичного змагання колективів і підприємств, що борються за дострокове виконання п'ятилітки. Наслідки конкурсу будуть повідомлені у березні 1971 року. Проведення кіноконкуру любителів з відносно високими грошовими нагородами має на меті популяризувати заклик ЦК КРСС до швидкої праці та взяти під стилішу контролю партії любительську кінопродукцію в Україні.

Листопадове свято в Фініксі, Арізона

Стараннями Відділу УККА, українських церков і організацій у Фініксі відбулась 1-го листопада ц. р., о. години 3-й по полудні святої Академії присвячена 52-м роковинам Листопадового Зриву. О. год 12-й дня відслужено в обох церквах заупокійні Панахиди за душ полеглих Борців за Незалежність Української Держави. Панахиди довершили: отці: о. М. Колодій парох Української Кат. Церкви і о. А. Лісний парох Української Автокефальної Православної Церкви.

На сцені між гілками червоної калани і вишиваних рушників видні портрет Героя Листопадового Зриву в полк. Д. Вітовського. Над портретом домінував синьожовтий український герб тризуб.

Академію попереджено Американо-Українським відділом на фортепіано Надією Івасів. Полк. О. Генсурський відкрив Академію, висловив присутнім значення сьогоднішнього свята, та попросив присутніх встати і, одностовною мовчазною увагою уважати упавших в боях тогочасного Зриву, за Суверенну Незалежну Українську Державу. Між присутніми на сцені знаходилися сімох учасників Визвольних Змагань, між ними чотири старшини, два підстаршини і один стрілець. Учасник Листопадового зриву майор В. Шварков попросив їх встати і публіка прийняла їх гарячими оплесками.

Листопадове свято в Фініксі, Арізона

Реферат читав учасник Листопадового Зриву майор Ляля Ясінчук котрий представив перебіг цієї великої історичної дії.

Над мистецькою частиною перебував провід п. Р. Сапон голова Батьківського Комітету Школи Українознавства. Учні цієї школи виступали з декламаціями, співом і грою на струнних інструментах, що їх до виступу підготували вчителі А. Пидласевича. Їх виступ був вловний задовільний і публіка нагородила їх рясними оплесками.

Веч. о. Колодій виступив з короткою промовою, похвалив дітей за їх виступ і заохочував їх до виступу в майбутньому і просив підтримувати свої українські церкви, учинити української мови, зримувати наші українські традиції.

Майор В. Шварков подякував всім учасникам свята, обом отцям парохам і цим що приготували сьогоднішнє свято. Передав широкі подяки мистецьким майорам К. Тривинію за намалявання портрету Героя Листопадового Зриву павловника Дмитра Вітовського.

На закінчення свята Надія Івасів відіграла на фортепіано Український Гімн „Ще не вмерла Україна“.

ПІСЛЯ СМЕРТИ ДЕ ГОЛЛЯ

реселення французів до метрополії, кінчаючи звернення уваги на ролі країн та, третього світу, без заперечення яких не буде миру на землі, хоч розв'язка й лежить у руках не Франції, а далеко більших і сильніших від неї.

Навіть у такій спірній проблемі, як становище до СС-СР: коли де Голль не бачив проблеми повнозв'язного актуальної (не заперечуючи її по суті), то бачив, що тут головною силою на сьогодні є російський націоналізм, і з цієї позиції він змусив увійти в конфлікт з Китаєм. Це в'яється з його правильним баченням незалежної ролі національного чинника, про який хотіли забути ентузіасты повного об'єднання Європи у повноцінній петиції „неактуальності націоналізму“.

Окрему ролі відіграв він як рятівник Франції. Ця ролі може тепер наголосити найслабше, бо... знов же надто багато людей почувують себе ніяково. В більшості нема вже між живими тих, які не валили до уваги думок де Голля про спосіб ведення майбутньої війни (у часях, коли він домагався творення панцерних армій). Майже нема вже в живих і тих політиків, які не пішли з ним до Лондону в 1940 р. не тримаючись легальності прем'єра з одного боку, а поборюючи упадок Альбіону з другого...

Справа не в тому, що уряд у Віші видав під німецьким тиском зазус смерті на де Голля. Справа в тому, що в червні 1940 р. жаден визначний політик не пішов до Англії, і де Голль виступав майже як „самозванець“ поруч легальних урядів Польщі, Голландії, Бельгії, Норвегії.

Так здійснилась мрія і амбіція Шарля де Голля: втілювати вічну Францію. Мало-хто з великих діячів і по смертю дочекався такого здійснення своїх мрій.

Т. Дж.

МУЗИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
УНІВЕРСИТЕТУ МЕНТІЛІ в МОНТРЕАЛІ

Неділя, 6-го грудня 1970 року
год. 8:30 вечора

ІРИНЕЙ ЖУК

ПІЯНИСТ

Зал: REDPATH HALL MCGILL UNIVERSITY
(Вхід від головної брами університету при вул. Sherbrooke St. W., або від вул. McTavish Street)

Концерт хору „Думка“ в Олбані

За стараннями парафії св. Отця Миколая, відбувся величавий концерт популярного хору „Думка“ в неділю 8-го листопада, в залі Стейт Еджукейшннал Блдинг в Олбані, під провідом диригента Александра Берника.

З увагою слухали привабливі мелодійні, старанно виконані пісні хором а зокрема солісти п. Марти Кольської-Муєйчук, оперовий співачка в Нью Йорк Опері, і п. Осипа Стецюри. Не можна забувати й інших співаків: А. Новицького-Замата, Г. Балабай, Р. Шуган, Е. Камінський, Б. Келіш, І. Заматий, і Р. Літєло, що силою своїх голосів знові віддали красу українських пісень. Хор „Думка“ добре вишколений, збуджував в привабливих любов до свого рідного.

Концерт хору „Думка“ в Олбані

П. Александер Берник напевно задовольнений, що його праця над вишколенням хору „Думка“ приносить українському народові пошесті. Програма наміченого хору старанно приготувана. Фортепіановий супровід Олександра Омельницького при співучасті Марти Кольської-Муєйчук і Осипа Стецюри. Концерт закінчив враження високого мистецького рівня.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДЯНИ!
ВІРНІ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ!

Після Ватиканського Собору Другого, в час поширення екуменічних ідей, Церква южного народу одержала свої ширші релігійні і адміністративні права. Українська Католицька Церква такі права мала від початку, вони були призначені їй на Ватиканському Соборі, але ними вона практично користуватися не може. Їй треба б відстоювати, за здійснення прав, що їй треба змагатися.

Один кроком в такому змаганні буде передача відповідних меморіалів Апостольському Делегатові у Вашингтоні Архієпископів ЛЮДЖИ РАЙМОНДІ від Священників — від Сестер — від Студентів — від Мирян

МАНІФЕСТАЦІЄЮ
УКРАЇНСЬКИХ МИРЯН ПЕРЕД АПОСТОЛЬСЬКОЮ ДЕЛЕГАТУРОЮ У ВАШИНГТОНІ

в суботу, 5. грудня 1970 р. в год. 1-й по пол.

ЦЕЙ ЧАС ВИМАГАЄ ТВЕРДОГО ГОЛОСУ МИРЯН В ОБОРОНІ ЦЕРКВИ: ЗА ПРАВА! — ЗА СДІВІСТЬ! — ЗА ПОМІСНІСТЬ! СИНІОД УКРАЇНСЬКИХ СПІСКОВІВ НЕ ВИЗНАНІЙ! ВЛАДНИКИ НАШІ ПІД ДАЛЬШІМ ПАТИСКОМ!

Нам підступно відбирають мову нашу прадідівську у нашої Церкви! Нам відкрито відбирають нашу національність! Нам ризують християнами другої класи! То ж покажемо світові нашу істину — відстоюємо те, що наше! Прибуло чимало до Вашингтону в означений час, на призначене місце — Massachusetts Avenue і 34 вулиця.

Крайова Управа Товариства за Патріархальний Устрій Української Католицької Церкви

Станиця Рідної Української Національної Віри ім. Тараса Шевченка в Нью Йорку

запрошує Членів, Прихильників і цікавих на **ДОПОВІДЬ**

ПРОФ. АДАМА БІЛЕЦЬКОГО
„ПРАІСТОРИЧНА УКРАЇНА — КОЛІСКА ІНДОВЕРОПЕЙСЬКОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ“

Початок в 7-й год. вечора в суботу, 5-го грудня 10970 год. Дажбоського в залі Літературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку (2-га евеню і 9-та вул.)

П. Александер Берник

напевно задовольнений, що його праця над вишколенням хору „Думка“ приносить українському народові пошесті. Програма наміченого хору старанно приготувана. Фортепіановий супровід Олександра Омельницького при співучасті Марти Кольської-Муєйчук і Осипа Стецюри. Концерт закінчив враження високого мистецького рівня.

Православна парафія радіє, що завдяки старанням її парохом о. Теодора Вагана, старанням місцевих й інших мешканців міста, за поміччю керівника парафійного комітету В. Вайка та інших членів парафійного уряду, концерт відбувся при поважній кількості присутніх на залі.

Увага! Увага!

НОВА ПЛАТІВКА
„ОЙ ЗА ЛІСОЧКОМ“

14 найновіших пісень з України. Ціни тільки \$4.00 і 50 центів за опакування і пересилку.

„SONG OF UKRAINE“
64 Hewitt Avenue
Toronto, 154, Ont. Canada

Увага! ПОЯВИЛИСЯ В ПРОДАЖІ

ОРИГІНАЛЬНІ СИМВОЛІЧНІ ЛІСТІ ДЛЯ РІЗДВЯНИХ ПОЖАЖАНЬ

АРТ. МАЛЯРА

МИКОЛИ АНАСТАЗІЄВСЬКОГО

Один лист центів 15, (гуртові замовлення зі знижкою). 12 штук, включно з новим виданням, по надісланні \$1.50 — вислано відворотного поштою.

М. АНАСТАЗІЄВСЬКИЙ
589 So. Smith Ave., St. Paul, Minnesota 55107

Замість квітін на свічку моголи Незабутнього Приятеля

Б. П. ІНЖ.-ПРОФ. ОЛЕКСИ АНТИНОВА

склади 30.00 доларів

на Українську Вільну Академію Наук (УВАН)
Д-р Мирослав і Марія ЛІБЕР з синами

Замість квітін на свічку моголи Дорогого Незабутнього

Б. П. ОЛЕГІ БУНІО

склади 30.00 доларів

на „Перекл. в Потребі“
Валі КАЛІП-МАГІЛІ з музикантом Стефаном Марті, Богдан і Лівія ДАКІВІСЬКІ

З глибоким смутком повідомляємо Кривих, Приятелів і Знайомих про смерть

нашої Найдорожчої, ніколи Незабутньої

ЄСТРИ, ТЕТІ і ШВАГТОВОЇ

СЛ. П.

МАРІЇ ЛЯХОВИЧ-БІЛЯН

Драгачи сл. п. д-ра Степана Біляка, посла і адвоката в Городку й у Львові, яка покійна в Боді в суботу, 28-го листопада 1970 р. у Мамі на Флориді.

ПАНАХИДА була відправлена в понеділок, 30-го листопада 1970 р. о. год. 8-й вечора в похоронному заведенні Ліндер Джебсберга.

ПОХОРОН відбується у вівторок, 1-го грудня 1970 р. о. год. 9:30 ранком з Української Католицької Церкви при 38 Н. В. 57-на Енню на шпиталі Флетгер Меморіал у Мамі.

У безмежному смутку —

РІДНЯ

В Торонті відбувся 8-ий Загальний З'їзд Уладу Старших Пластунів

(Закінчення зі стор. 101)

лова КПС в ЗСА пл. сен. Я. Бойдунник та крайовий командант пластуни Канади ст. пл. Л. Терпилак. Відчитано письмові привіти від Верховного Архископа Української Католицької Церкви Кардинала Кир Йосифа, від голови Головної Пластової Ради пл. сен. О. Кузьмович. Крайовий Пластовий Старшина Австралії, старших пластуни Англії, голови виховного сектора КПС в ЗСА пл. сен. Х. Навроцької, редактора пластової сторінки „Скоб" м. Луцького, Пластової Станції Торонто та інші. В програмі З'їзду був звіт голови Комісії УСП ст. пл. Б. Крамарчука, панель на тему „Українська суспільність у світі та ролі в ній Пласту, а зокрема старшого пластуна", наради комісії номінаційної, правління УСП, проби УСП та резолюційної. В суботу увечері 28-го листопада відбувся товариський вечір з танками у приміщеннях Ст.

ІМПРЕЗА ВІДЛІУ АДУ У ТОРОНТІ

Торонто. На запрошення ЛМКлюбу — Відділ Асоціації Дітяч Української Культури, до Торонто прибули письменники Оксана Керч і Міра Гармаш з чоловіком, мистецтвом Романом Гармашем-Василишином, які мали в залі Свято миколаївської школи літературний вечір. Про гостей — письменників доповідав д-р Богдан Романчук, вечором провадила п-і Леоніда Вертипорох. Вкінці цікавої імпреси присутні купували книжки й одержували автографи.

ПРЦЯ HELP WANTED FEMALE

EXP.
CHAMBER MAIDS
Steady work. Pay \$2.00 per hour. Work near home.
GARDEN MOTEL
560 Route 17, Ramsey, N.J.
Call (201) 327-7300

ГОСПОДИНЯ
до дому старої жінки, мешканця на місці, власна кухня, малий апартамент, досконалі плаття.
Whitestone, Queens, N.Y.
Тел. по 6-й годні веч.
358-0674

MALE

SECURITY GUARDS FULL TIME — PART TIME GOOD PAY — HOSPITALIZATION FRINGE BENEFITS

Immediate openings for men with cars in your areas. Advancements and good opportunities. No experience necessary. Will train men interested in good steady jobs. Uniforms and equipment supplied.

Contact MR. REACH

INTERSTATE SECURITY SERVICES

11 Linden St., Newark, N.J. 624-3800

80-ЛІТНІ КАРДИНАЛИ КРИТИКУЮТЬ ПАПУ

Італійський кардинал Альфредо Оттавіані (ліворуч), що має 80 літ, заявив, що Папа, відмовивши 80-літнім кардиналам права участі у виборі нового Папи, переступив церковні традиції, за якими й найстаріші віком духовники виконували різні функції в Католицькій Церкві, а 86-літній французький кардинал Євген Тіссеран не може виправдати Папу, заявивши, що Папа Павло VI — знеможений і в поганому здоров'ї.

Кардинали понад 80 років втратили право вибирати Папу

Рим. — Папа Павло VI проголосив реформу, за якою кардинали, що вступили у 80-й рік життя від 1 січня 1971 року не матимуть права брати участь в так званому конклаве, що вибирає нового Папу. Однак вони залишаються членами Кардинальської Колегії і беруть участь в її нарадах в усіх інших справах без урахування віку. За тим розпорядком 25 живучих кардиналів виключені від участі у виборі Папи, 11 таких кардиналів є італійцями, 14 неіталійцями. З-поміж американських кардиналів тільки Френсіс Мекінтайр з Лос-Анджелесу має 84 роки. Колегія Кардиналів охоплює тепер 127 членів, з яких 38 є італійцями. З-поміж 102-ох кардиналів, управлених до вибору Папи, 27 будуть італійцями. Дві треті потрібні для важливого вибору Папи.

КРАМНИЦЯ ПОВІДОМЛЕННЯ! ПОВІДОМЛЕННЯ! Романа Іваницького (Delto Sportswear)

Мас на складі: Різноманітні імпортовані светери — жіночі, мужські і дитячі • італійські дошвики • хустки і шалі • блузочки • костюми • капці • панчохи • скарпетки • скріяні куртки • імпортована з Німеччини жіноча спідня білизна. УКРАЇНСЬКІ ДРУКОВАНІ ОБРУСИ, ДОРІЖКИ, СЕРВЕТКИ та МАТЕРІАЛИ НА МЕТРИ.

Нитки Д.М.П., Юта і панамы.

Великий вибір кераміки.

Roman Iwanicky
(DELTO SPORTSWEAR CO.)

136 FIRST AVENUE NEW YORK, N.Y. 10009
(Bet. 8th & 9th St.) Tel.: 228-2266

ЦІННИЙ ДАРУНОК

передплата
„СВОБОДИ“
для Ваших
Рідних, Приятелів
та Знайомих

Річна передплата 18.00 доларів

Замовлення, залучуючи чек або моні ордер слати

„Svoboda“

81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

НАЙКРАЩИМ ДАРУНКОМ на СВ. МИКОЛАЯ під ЯЛИНКУ

Студійна (Колежкова)
Грамота УНСоюзу

ЯКА ЗАПЕВНИТЬ ВАШИМ ДІТЯМ
І ВНУКАМ НАЙВАЖЛИВІШЕ:
ВИСОКІ СТУДІЇ, ЯКІ ВІДКРИЮТЬ ІМ
ДВЕРІ ДО ЩАСЛИВОГО
І УСПІШНОГО ЖИТТЯ.

ЗАХИТИТЕ ЩЕ СЬОГОДНІ

Д-р А. МІЛЛЕР
ЗІЛЛЯ

J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND #6, а вже за кілька годин, а най-більше швидко для почу-ття ліпше.

Ця зілля діє дуже швидко і є дуже помітне в слідуючих недугах: кшаси жовтуха, зап-ри, нестерпні, газ, відби-вання, завороти голови, біль у кшасах і інші недомогання. Ціна одної пакки \$10.00, а якщо хочете для своїх приятелів, тоді 3 пакки тільки — \$20.00.

Якщо Ви незадоволені про-тигом 24-48 годин, поверніть пакку, а гроші будуть Вам сечасно повернені.

Пам'ятайте, зараз, долучаючи чек або моні ордер на адресу: THE MILLER CO., INC. Dept. 41 790 Broad Street, Newark, N.J.

Real Estate

MONMOUTH COUNTRY ATTENTION HORSE OWNERS
3 bdrms Ranch home with 10+ acres. Barn with 29 box stalls; inside track & outside track; paddocks. Excellent condition. \$84,800.
SWAN-KEY REALTOR (201) 842-6550

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ
ЛІКАРСЬКИЙ ДОВІДНИК

Ціна: 15.00 дол. з пересилкою
Замовлення і належність (тільки чеки або поштою перекази) слати до:

СВОБОДА
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ДАРУНКИ НА СВ. МИКОЛАЯ, РІЗДВО, НОВИЙ РІК

НАБУТИ МОЖНА ТАКІ КНИЖКИ:

Д-р Михайло Данилюк: На медичні теми. Лікарський довідник. Тверда оправа	\$15.00
Д-р Михайло Данилюк: Повстанський записник, м'яка оправа	3.50
Д-р Лука Луцій: Іван Франко — Борець за національну і соціальну справедливість. Тверда оправа	9.00
Вольф-Дітріх Гайке: Українська Дивізія „Галичина“. Історія формування і бойових дій в р. 1943-45. Тверда оправа	10.00
Д-р Михайло Лозинський: Галичина в рр. 1918-1939. Історія боротьби за незалежність України. На Мировій Конференції, на Великій Україні. Правительством ЗУНР на еміграції. Кінцеві уваги. Тверда оправа	5.00
Володимир Галан: Батерія емерти, м'яка оправа	5.00
Леся Лісак: Терпіння пахощі, м'яка оправа	5.00
Д-р М. Стахів: Третя советська республіка, м'яка оправа	3.00
Д-р Кость Паньківський: Від Держави до Комітету (Друге видання)	3.75
Д-р Кость Паньківський: Від Комітету до Державного Центру	6.00
Д-р Кость Паньківський: Роки німецької окупації	7.50
І. В. Кольска: Освіта в Радніській Україні — переклад з англійської мови, м'яка оправа	5.00
А History of Ukraine by M. Hrushevsky	15.00
John Kolasky: Education in Soviet Ukraine	3.50
The Chornovil Papers by Vyacheslav Chornovil, introduction by Frederick C. Barghoorn	6.95
о. Н. Волковський: ТРАВНЕВІ ПРОПОВІДІ в честь Пр. Д. М.	3.00
о. Н. Волковський: ВСЕЛЕННАЯ ВЕСЕЛИСЯ — Проповіді на неділі і свята різдвяного круга	5.00
ДВА З'їзди — Спілка Українських Журналістів	3.00
о. Іван Лебедович: ПОЛЕВІ ДУХОВНИКИ УГА	6.00
Лепкий Богдан: КАЗКА МОГО ЖИТТЯ	4.00
Лепкий Богдан: ПІД ЯЛИНКУ	2.00
Уліана Любич: РОЗКАЗУ ВАМ ПРО КАЗАХ-СТАН	4.00
Юліан Радій: САМБІРСЬКА БОГОРОДИЦЯ	2.00
І. Самчук: ВОЛИНЬ в 3-ох томах	15.00
І. Соневицький: АРТЕМ ВЕДЕТЬ і його музична спадщина	4.00
Д-р М. Стахів: UKRAINE AND RUSSIA	4.00
Василь Волицький: ДЕЩО ПРО РОГАТИНІ І ПРО РОГАТИНСЬКУ ПРИВАТНУ УКРАЇНСЬКУ ГІМНАЗИЮ	2.00

Книжки висилаємо ТІЛЬКИ на замовлення з додученням ЧЕКА або М. О. на повну ціну і 18 центів на кошти вивезення. НА КРЕДИТ КНИЖОК НЕ ВИСИЛАЄМО.
Замовлення слати:
СВОБОДА
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ГРОМАДЯНИ! Криза на біржі, знецінення реальностей, втрата групового забезпечення внаслідок безробіття, підкреслюють незмінну вартість життєвого забезпечення, як найпевнішого засобу опадності і інвестиції заощадженого майна. Забезпечитися в УНСоюзу ще в цій році й значно підняти суму забезпечення, яке вже маєте!

„НА ЯСНІ ЗОРІ... І ТИХІ ВОДИ...“

BERMUDA SAN JUAN ST. THOMAS

10-ДЕННА ВЕЛИКОДНЯ ПРОГУЛЬКА

ЩО ВИЖИДЖАЄ З НЬО ЙОРКУ 8-го КВІТНЯ 1971 року

на M.S. VICTORIA

(Традиційні церковні обряди відслужить український священник на кораблі).

ПРОГУЛЬКУ ВЛАСНОВУЄ

Українське Лікарське Товариство
Північної Америки

Ціна \$410.00 до \$665.00. Остання дата зголошень: 31-го грудня 1970

За резерваціями і дальшими інформаціями голоситися до:

KOWBASNIUK TRAVEL AGENCY

286 East 10th Street New York, N.Y. 10009

Telephone: (212) 254-8779

ДО УЧАСТІ ЗАПРОШЕНІ ВСІ ШАНОВНІ ГРОМАДЯНИ.

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Зробіть дарунок Вашому Су-сідові-Американцеві
A HISTORY OF UKRAINE,
by M. Hrushevsky, 1970.
Ціна дол. 15.00.

Різно

Українсько-Вісальков Бюро

ROMAN PARCEL SERVICE

141 2nd Avenue, New York City

Tel.: 475-7480. — Вісальков

ПАЧКИ з ОДНОМ І ЗАРАЗ

МА в УКРАЇНУ І до ССРС

Різно приймає замовлення

на мотоцикли, холодильники

телевізори і малюнки промис-

ли. Ураї. дол.: від пошоди до

суб. 8:30 — 6:00 веч., в неділю

від 10-2 по пол.

ВІПІШИЛИ

ВІД НАС

СВІДОК ПЛАН, членка УНС

Від. 293 Б-на св. Миколая

в Брукліні, Н. Й., померла

6 листопада 1970 р. на 68

р. ж. Нар. в Ярмучу, пов.

Надвірна, Зах. Україна, і

стала членкою УНС в 1969

р. Поширила в смутку доч-ки:

Василину, Олену, Віру,

Наталку, сина Тараса 2 лі-т,

2 сестри: Парасеню і Оле-ну,

брата Ліно. Похорон від-бувся

10 листопада 1970 р. на

північній частині Карпа в

Вічна УН пам'ятає!

Марія Демидчук, секрет.

Читайте українські книжки

і газети, бо часто читання

веде до просвіти, а просвіта

— це сила!

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc.

Директор

Похоронного Заведення

123 East 7th Street

NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: GR 5-1457

СОЛІДНА ОБСЛУГТА

ПЕТРО-ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похороном

в БРОКН, БРОКЛІН,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

Контролює температуру

Модерна каплиця для

ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon-4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

2844 Westchester Avenue

NEW YORK, N.Y. 10461

Tel.: 863-2475

Директор

ПОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ

Завідус влаштування по-

хоронів в каплицях, по-

ложених в воєнній рабелі

міста. Похорони по міні-

мальних цінах.

КОВАЛЬЧИН

FUNERAL HOME

Completely

AIR CONDITIONED

Займається Похороном

в стейт NEW JERSEY.

Ціни приступні для всіх.

Обслуга чесна й найкраща.

У випадку смутку в родині,

кличте, як в день, так і

вночі

WILLIAM F.

RASLOWSKY, Manager

129 Grand Street

(cor. Warren Street)

Jersey City, N.J. 07302

HEnderson-4-5131

ТАРЗАН, Ч. 6470. Вел метушаться біля доктора Доміні

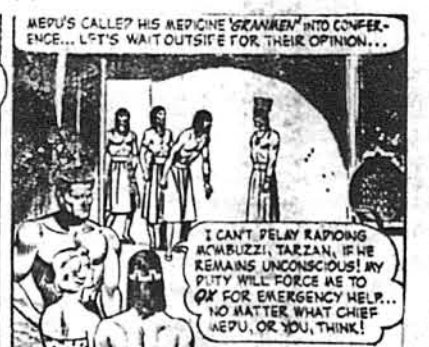
Ми раді забути малому чоловікові, що був сердитий на нас, Тарзане! Ми прох-оджуємо його мокрими шкірами на його тілі. Тут нема нічого, чим мене

навчили орудувати — навіть термометра. Але думаю, що Меду правий... Доктор До-міні перебував неначе після якогось мізкового удару.

Меду скликав своїх ліку-ючих „великих мужів" на конференцію... Підждим назавні на їхню думку... Коли він залишиться без-притомним, то я не можу зволікати з викликанням

Момбузі через радіо! Мій о-бов'язок примусити мене кликати через радіо за не-гайною допомогою... без у-ваги на те, що вождь Меду-260 та думаете...

Each of North Jersey National's 13 offices is an active car purchase financing center in its area. Credit life insurance available if desired. Call us today.

FAST CONFIDENTIAL SERVICE
PAYMENTS TO SUIT YOU
CALL 434-4800

NORTH JERSEY
NATIONAL BANK
JERSEY CITY — BAYONNE — HOBOKEN — UNION CITY —
WEHAWKEN — GUTTENBERG — NORTH BERGEN
Member Federal Deposit Insurance Corporation